

Protest mot enkelte former for kristendom

(Utvidet versjon av min tidligere nettside <http://protest.brr.no/>, tittel "Konservativ kristendom? NEI takk!")

Protest kristendom. Konservativ kristendom? NEI takk!

Kritisk kristen, det er meg, det!

Jeg anser meg selv som personlig eller troende kristen, men jeg synes likevel det skjer mye rart i kristendommens navn som jeg ikke kan identifisere meg med eller stå inne for. Her i denne artikkelen anlegger jeg et kritisk skråblikk mot enkelte kristne uttrykksformer som jeg reagerer negativt på. Jeg er og blir en kritisk kristen.

Jeg har ikke problemer med Bibelen eller den treenige Gud (Faderen, Sønnen og Den hellige ånd) i seg selv. Derimot er jeg enig i det klassiske utsagnet: "Jeg liker Jesus, men jeg liker ikke alltid bakkemannskapet hans!" Jeg går på ingen måte til kamp mot Bibelens grunnsannheter eller mot Gud, men jeg tar et oppgjør med enkelte menneskers fortolkning og forvrengning av budskapet.

Bibelen er en spennende bok som krever tolkning, og jeg har ofte liten tro på og sans for personer som mener å ha funnet den eneste mulige fortolkning eller sannhet til et vers. Masse rart kan hevdes ved å anlegge en litt kreativ og tvilsomme lesing av boka. At enkelte hevder å være helt Bibeltro eller forholde seg til boka helt objektivt er i mine øyne en stor løgn.

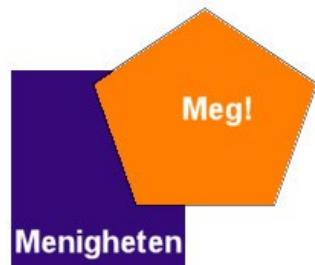

Protest kristendom

Det skjer masse i kristendommens navn som jeg ikke tror på. Det skjer mye i troens og "Guds" navn som jeg ikke kan identifisere meg med eller stå inne for. Det enkelte trekker fram som "grunnsannheter" eller viktige verdier innenfor troen er jeg ikke alltid enig i.

– Protest mot enkelte former for kristendom! Jesus og tro kontra kristendom/religion og tradisjoner.

Innimellom føler jeg meg som den oransje femkantede figuren i tegningen nedenfor. Jeg passer ikke alltid inn i menighetens trange firkant da jeg liker og ønsker å tenke selv. Jeg lar meg ikke ukritisk diktere av en prest, pastor, forstander eller menighetsmedlemmer som mener at jeg ukritisk skal gjøre og tro det ene eller det andre. Jeg forbeholder meg retten til selv å tenke, veie, vurdere og prøve den forkynnelsen som kommer fra talerstolen.

Menigheten og meg

Jeg er ikke teologisk utdannet, men pga. blant annet akademisk utdannelse er nok min kritiske sans relativt skjerpet. All forkynnelse og kristen virksomhet blir ikke oppfattet av meg som god fisk! Spørsmålet "hvorfor" kan det ofte være naturlig å stille.

Denne artikkelens oppdeling:

- [Ingress](#)
- [Introduksjon](#)
- [Angående Den norske kirke \(les: den tidligere statskirken som går over til å bli "Folkekirken"\)](#)
- [Karismatiske frimenigheter](#)
- [Hanne Nabintu Herland og kirken](#)
- [Angående det konservative bedehusmiljøet](#)
- [Rar tenkning i enkelte miljøer, menigheter og bedehus/frimenigheter](#)
- [Frelsesarmeen](#)

- [Hillsong Norway](#)
- [Kristen Koalisjon Norge \(KKN\)](#)
- [Den katolske kirke](#)
- [Hellige bygninger, rom og altere](#)
- [Jesus i fokus i stedet for å holde liv i "kristne" tradisjoner](#)
- [Kristne skoler](#)
- [Sex](#)
- [Humanisme og Human-Etisk Forbund \(HEF\)](#)
- [Islam og andre religioner](#)
- [Nei til kristent hemmelighetskremmeri, lukkede og ekskluderende miljøer](#)
- [Israel og jødene](#)
- [Nei til religion, ja til evangeliet](#)
- [Kristen begrepsbruk](#)
- [Annet](#)
- [Lenker](#)

Introduksjon

Framstillingen nedenfor er *sterkt* preget av undertegnede sine subjektive meninger, holdninger og opplevelser. Jeg skriver i hovedsak ut fra mine erfaringer med oppvekst på det pietistiske sørvest-landet plassert midt i Bibelbeltet (les: [Egersund](#)) med mange sekter og konservative forsamlinger. Jeg innrømmer med en gang at jeg til tider "smører tykt på" (dvs. overdriver)! Jeg er vel enkelt og greit møkka lei av mørkemannskristendommen som blant annet fantes i Egersund.

Jeg er ikke all verdens godt kjent med og bevandret i menighetslivet i mitt nåværende nærområde, så jeg skal dermed la være å komme med for bastante påstander om tingenes tilstand på kristenfeltet. I kommunene Selje (der jeg bor) og Vågsøy (Måløy, der jeg jobber) finnes det noen kirker, konservative bedehus, Frelsesarmeen og noen karismatiske menigheter. Brunstad Christian Church ("Smiths venner") står visstnok også ganske sterkt i området. Så langt har jeg ikke latt meg friste til å engasjere meg noen av disse stedene.

Tilbakemeldinger jeg har fått viser at enkelte overhodet ikke kjenner seg igjen i min framstilling, mens andre har gitt meg ros for å ha satt ord på slik de selv har opplevd (deler av) kristen-Norge. Dette at det finnes en del mennesker som kjenner seg igjen i mine framstillinger forteller at det er liv laget for denne kritisk kristne protestsiden!

Jeg er selvsagt klar over at det er farlig å generalisere da det forekommer store geografiske forskjeller. Jeg er videre klar over at ulike personer oppfatter ting på ulik måte. Jeg forventer ikke at alle skal være enige i det jeg skriver! Jeg skildrer mine opplevelser og erfaringer, og disse kan ingen ta fra meg.

Denne artikkelen har pre år 2000-opphav, selv om den siden den tid har blitt kraftig utvidet og forbedret. Enkelte har vel trodd at jeg skulle bli mindre kritisk med årene, noe som ikke har skjedd. Jeg ønsker ikke å være dømmende eller kverulerende med mine uttalelser. Det som får meg til å være en såpass kritisk kristen er i hovedsak dette at jeg ikke kan akseptere at enkelte prøver å ta monopol på den eneste rette trosutøvelse og fortolkning av Bibelen. Hyklere og dobbeltmoral i kristen regi er jeg også skeptisk til.

Jeg vet at jeg selvsagt kaster stein i glasshus eller skyter meg selv i foten med deler av kritikken. Jeg er også deltaker (aktiv eller passiv) i en god del av de uheldige sidene med kristen virksomhet og tro som tas opp. Selv om deler av kritikken rammer meg selv hardt ønsker jeg likevel å framsette den.

Jeg mener ikke å være dømmende mot den kristne aktiviteten som utøves i Norge. Jeg ønsker kun å sette tankene i sving og å skape et grunnlag for debatt rundt dagens måter å gjøre ting på! Av og til kan det være på sin plass å foreta endringer i gamle rutiner og skikker!

Takk og pris at vi lever i den tiden vi gjør. I tidligere tider hadde vel en del av mine meninger medført at jeg hadde blitt anklaget for **blasfemi** eller **kjetteri** (vranglære, avviker). Blasfemi kan defineres som: "Gudsbespottelse, også annen nedsettende eller foraktelig tale om det som (av noen) anses hellig". Blasfemi var ulovlig i Norge frem til den nye Straffeloven av 2005 trådte i kraft 29. mai 2015.

Store deler av den konservative kristendommen; Fysj og fy!

Selv vil jeg i kristen regi slippe "å måtte gå med maske" innenfor den kristne forsamlingen eller lokalmenigheten. Det må være rom for at jeg får være meg selv, og at jeg kan framstå som et ærlig og oppriktig menneske med mine styrker, svakheter/skrøpeligheter og feil uten å måtte forfine/skjule ting. Jeg vil ikke la andre detaljstyre mitt liv og si hvordan jeg skal leve for å være en "god kristen". Det må være rom for å være noe spørrende og små-kritiske. [Menneskebud og leveregler](#) er jeg ikke interessert i. Likeså er jeg totalt uinteressert i åndelige ekstremiteter.

En bok jeg anbefaler alle å lese er boka til [Hans Eskil Vigdel med tittelen "Ingen introverte i himmelen"](#). Det finnes introverte og ekstroverte mennesketyper eller personligheter (personlighetstyper), og tradisjonelt har menighetslivet vært best tilpasset ekstroverte mennesker. Det har vært heller dårlig med "plass" for introverte personer.

Forfatteren er visstnok innom Jesus Revolution Army og Frelst-debatten i boka, og gjengir litt av sine erfaringer fra sin tid i bevegelsen. Han tar også fatt i temaet "den skjulte menigheten", dvs. de som velger bort fellesskapet blant annet pga. manglende rom for ulike personligheter.

Kun meg personlig kan stilles til ansvar for ytringene i denne artikkelen. Alle ytringer og meninger er mine personlige og jeg uttrykker meg ikke på vegne av arbeidsgiver eller de foreninger jeg er/har vært medlem av. Mange av mine meninger deles ikke av familien (nær og fjern) eller av venner og bekjente. Jeg uttaler meg heller ikke på vegne av noen spesifikke kristne organisasjoner. Det er også viktig å få understreke et jeg IKKE er noe talerør for min kone som er kateket i [Den norske kirke](#).

Min troshistoriske eller konfesjonsmessige bakgrunn

Min bakgrunn angående kristen tilhørighet:

- Vokste opp i et **ikke-kristent hjem**. Ikke vant med bordvers og å "tenke kristent".
- Ble likevel som liten sendt på **søndagsskole, barnelag, guttelag og skolelag**.
- Jeg har vært **Jesus-troende** fra ganske tidlige år uten noen revolusjonerende før- og etter frelsesopplevelse.
- I ungdomsåra gikk jeg en del på Egersund bedehus og deltok i ungdomsarbeid i regi av **Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM)** og Indremisjonsforbundet (ImF), som da het **Det Vestlandske Indremisjonsforbund (DVI)**.
- Havnet etter hvert over i Egersund Misjonshus og **Det Norske Misjonsselskap (NMS)** som holdt til der. Aktiv både i ungdomsarbeid og senere unge-voksne arbeid her.
- Jeg har hatt **diverse mindre styreverv** både i Bedehuset og Misjonshuset.
- I studietiden gikk jeg som menig møtedeltaker (ikke medlem) på en del møter i regi av stedets **pinsemenighet**: Filadelfia Hønefoss. Frivillig medhjelper som lydtekniker i menigheten.

- Også aktiv i det kristne **studentlaget** på høgskolen.
- Min kone jobber som kateket i Den norske kirke, noe som medfører at jeg har fått med meg en del gudstjenester og arrangementer i **kirkelig regi**.
- Pr. dags dato er jeg **ikke-aktiv i kristelig arbeid**. Trenger jeg virkelig noen menighet?
- Har et noe **anstrengt forhold** til organisert menighetsliv basert på tidligere erfaringer.
- Aktiv menighetsdeltakelse frister meg ikke på nåværende tidspunkt, blant annet pga. tidligere negative opplevelser av kristne miljøer jeg har tilhørt:
 - Lav eller **liten takhøyde**, trange rammer hvor det ikke er rom til å være seg selv fullt ut.
 - **Klikkede** miljøer.
 - **Dobbeltmoral** og **falske** miljøer.
 - **Dømmende** miljøer med **klassifisering** av kristne som A- eller B-kristne.
 - Enkelte familier og personer fra bestemte familier **mer verdt** enn andre.
 - Mye **baktaling** og sladder.
 - **Lite støttende og inkluderende miljøer** overfor enkelte "outsidere" eller annerledestenkende/kritikere..
 - **Lite Jesus-fokus**, mye miljøkristendom og sosiale koseklubber-tendenser.
- Det understrekes at mye av mine erfaringer kommer fra det "ekstremt" pietistiske Sør-Vestlandet hvor mørkemannskristendommen rå, midt i det "Bibeltro" Bibelbeltet.

Min tro kan dere lese mer om [her \(link\)](#).

[Tilbake til toppen.](#)

Angående Den norske kirke (les: den tidligere statskirken som går over til å bli "Folkekirken")

- I **hele 480 år, helt siden reformasjonen i 1537** og fram til inngangen av 2017 har Norge hatt en **statskirke**. Fra 1.1.2017 ble prosessen med løsriving av kirka fra staten sluttført. Løsrivelsen har sine fordeler og ulemper. Kirka sin historie som maktapparat for staten (statens forlengende arm) er over.
- Det har blitt et tydeligere **skille mellom stat og kirke**. Personlig tror jeg lite på at dette skillet vil bety så mye fra eller til i den daglige driften. Diskusjoner og krangler har det uansett vært store doser av allerede før skillet.
- "Skilsmissen" vil nok fortsatt medføre masse diskusjoner, konflikter, splid og dårlige kompromisser/beslutninger. Jeg tror ikke kirkesystemet ("folkekirken") er forberedt og modne nok til jobben som selvstendig kirke. Beslutninger rundt ledelse, finansiering og økonomi (offentlig finansiering og/eller medlemsfinansiering) blir også en utfordring. Alle disse **trivielle og praktiske problemstillingene** vil neppe bidra til at flere blir frelst eller får møte Bibelens Gud.
- Pga. samfunnsutviklingen og et mer multikulturelt samfunn **går kirkeoppslutningen nedover**. Både antall døpte, gudstjenestebesøk, konfirmanter og gravferder viser nedadgående tendenser. Denne utviklingen vil nok fortsette i tiden framover.
- I kirken og da spesielt under gudstjenester er det **lite rom for spontanitet og glede** over Bibelens budskap. Enkelte deler av Bibelen gjelder visstnok heller ikke for Folkekirken (f. eks. "liker" ikke kirka de Bibelversene som omhandler tungetale, helbredelse osv.)
- For liten fokus på å **vinne nye mennesker for Jesus**.
- Kirka har på mange måter gjort seg selv **irrelevant for "folk flest"**. Kirka klarer ikke alltid å kommunisere med sine medlemmer på en tilfredsstillende måte.
- Innenfor faget markedsføring fokuseres det på viktigheten av at leverandører tilbyr **produkter tilpasset kundenes behov**. Kirka er IKKE flink med "markedstilpassede produkter". Servicenivået til kirka overfor sine "kunder" er til tider utrolig dårlig og lite nytenkende.
- Innenfor handel og service sies det at "**Kunden har alltid rett**". Dette kunne kirka ha lært litt av! Kirka kan bli flinkere med å ha "kunden" i sentrum og tilby "kundene" sine de produkter de ønsker å bli tilbudt.
- Kirka har gitt seg selv enerett på enkelte **sakramenter**. I min Bibel finner jeg ikke dekning for at kun en ordinerte prest kan forrette nattverd. Det skulle vært naturlig i ethvert kristent forsamlingshus å avholde nattverd selv om ingen prest er til stede.
- Til tider **for mye forkynnelse rundt synd og gammeltestamentlige tekster!** Mer forkynnelse rundt Guds store nåde, kjærlighet og den hellige ånd er etter mitt syn ønskelig!
- Dette at kirka har et opplegg der de følger **kirkeårets tekster** har også sine fordeler og ulemper. Man unngår at presten kun forkynner rundt sin "kjeppest". En ulempe er at man som kirkegjenger innimellom merker at temaet som forkynnes er noe som ikke interesserer presten i noen særlig stor grad. Prekenen blir lite inspirerende å høre på.
- For mye fokus på ordinære gudstjenester av typen høymesser/hovedgudstjenester. Jeg skulle ønsket meg **mer alternative opplegg/andre arrangementsformer**.
- **Kirkas bygningsmasse** er en annen historie. Mange kirkebygg er både dyre å vedlikeholde og ikke minst upraktiske i bruk (dårlig tilpasset dagens bruk). En del bygg skulle nok ha vært tatt ut av bruk og blitt museer mens kirka fikk seg nye og mer velegnede bygg. I enkelte bygder og bydeler bør nok kirka også legge ned sin virksomhet da folk er mer mobile enn i tidligere tider. Hvert eneste nes eller dal trenger ikke sin kirke!
- **Presteutdannelsen og hva som vektlegges i denne** er jeg noe skeptisk til. Pedagogikk, administrasjon, økonomi og ledelse burde ha vært en (større) del av utdanningen. Jeg forstår ikke hvorfor språkfagene fortsatt har så stor plass i utdannelsen. Trenger hver eneste av landets prester å være i stand til å lese Bibelen på grunnspråkene hebraisk og gresk?
- Det kan virke som om prestestudiet er lagt opp slik at det **favoriserer teoretiserte bokormer** som ikke nødvendigvis klarer å kommunisere på noen god måte med sine menighetsmedlemmer.
- Sagt rett ut om presteutdannelsen: Ting tider på at det er alt for mye **akademisk "pissprek" og forskningsfokus** i utdannelsen. Hva med misjonering og kommunikasjon med vanlige mennesker som ikke vektlegges noe særlig høyt?
- Helt siden reformasjonen ble innført i Norge i 1537 og fram til vår tid har **kirken vært en betydelig maktfaktor** (statsmakt) i samfunnet. Kirken har vært en sentral og tydelig statsinstitusjon med sine **embets- eller statstjenestemenn**. I sin tid hadde prestene monopol på all forkynnelse (jf. konventikkelplakaten på blant annet Hans Nielsen Hauge sin tid som satte klare restriksjoner på lekfolks forkynnesvirksomhet). Rester av denne **preste- og kirkemakten** kan vi ennå se tegn på.
- **Jordnære prester** som er "på kanal" med vanlige folk kunne ha vært ønskelig. Prestene bør også legge av seg sin tro på at de er overmennesker (arroganse) og mer verdt enn andre mennesker. Enkelte lever ennå i den gamle tid hvor presten var en sentral maktperson i samfunnet (borgerskapet, statstjenestemann).
- **Presterollen:** Jeg har vært borti en del prester som jeg vil kalle dårlige eller middelmådige i Gudstjenestesammenhenger. Mine minimumskrav for å kunne kalle en prest tålig god: Presten må kunne kommunisere med folk flest, ha et treffende budskap å komme med, behandle andre som likeverdige, behandle alle med grunnleggende respekt, empati og i det hele tatt ha beina godt plantet på jorda. Forsøk på å tviholder på gammel storhet, arroganse og makt fører ingenting godt med seg.
- Prestene er **lønnsmessig overbetalte** i forhold til pastorer og ledere i landets frimenigheter. (Deler av kirka lever ennå i fordums tid og storhet.)
- En del direkte **udugelige prester** (og andre ansatte) i kirka og dårlige eller fraværende systemer for å sile dem. ut. Det virker som om enkelte prester er mer opptatt av makt, maktkamp, bruk av hersketeknikker (eller herskeskikker), å være psykopater og prestisje enn forkynnelse av Bibelens ord.

Finnes det brukbare prester? Presterollen!

Av og til undres jeg: **Finnes det normale prester eller til og med dyktige prester i vårt land i det hele tatt?** Jeg har i hvert fall vært i kontakt med mange dårlige og rare prester. En normal prest etter mitt syn: En prest som ikke praktiserer standard prestearroganse, og hvor vedkommende er i stand til å kommunisere med normale folk uten bruk av nedlatende hersketeknikker og maktspråk. Rett og slett en arbeider i Guds rikes sak som kan kommunisere og som påtar seg en tjeners ydmyke skikkelse, jf. Bibelen. Videre bør vedkommende klare å engasjere med sin tale, ikke være for monoton og kjedelig i snakket, være en god samtalepartner (sorgsamtaler, sjelesorg osv.), kunne jobbe selvsendig og være en tålrig grei organisator/administrator.

Min hypotese eller ikke-begrunnede påstand, i form av en aldri så liten brannfakkell:

Presterollen trenger å bli modernisert og utfordret. Det må bli slutt på at geistligheten ser på seg selv som mer verdifulle og viktigere enn andre mennesker. Prester bør normalt sett heller ikke gå inn i ledende og administrative stillinger, da de fleste av dem slettes ikke har de egenskaper som skal til i slike stillinger. Alt for mange prester har for høye tanker om seg selv og hvor fantastiske de er. Denne yrkesgruppa hadde muligens trengt å bli litt jekket ned av [janteloven](#).

En god del **prester er svært uselvstendige** i sitt arbeid. De er avhengig av å ha kirketjener, andre kirkelige ansatte og frivillige som sine "slaver" for å komme i havn med jobben de skal gjøre. Imidlertid tar de gjerne på seg hele æren selv når ting går bra uten at statistene får sin del av den velfortjente rosen.

Flere momenter:

- Det kan virke som om **presteutdannelsen trekker til seg feil mennesketyper**. Teoretiske bokormer blir "favorisert" slik studiet er bygget opp. (Prestekall meg her og der!)
- En god del av de med ordinær presteutdanning (candidata/candidatus theologiae) er **alt annet en flinke på kommunikasjon med folk flest**. Men **makten** (maktsyke?) holder de "gamle" prestene på, og også **troen på sin egen fortrefelighet er stor og arrogansen overfor andre** likeså stor.
- **Flere yrkesgrupper med ulike bakgrunn som praktiserende prester** hadde vært en god kjempegod ide. Jeg forstår ikke frykten enkelte har for at dette skal gå ut over teologien og teologisk nivå. Høyt teologisk nivå får man uansett ikke praktisert i ordinær kirkevirksomhet.
- **Det er direkte latterlig å snakke om prestemangel** når tilgjengelige ressurser ikke utnyttes. Pedagoger, lærere, organisasjons- og administrasjonsutdannede, diakoner, kateketer m. m. med et visst minimum med teologi (en årsenhet holder!) kunne ha blitt utmerkede prester.
- Det virker som om **det er lettere å være prest enn f. eks. å jobbe som diakon, kateket, kantor/organist eller menighetspedagog**. Prestene har et bra støtteapparat rundt seg, og tilnærmet alle har respekt for presten og sier ikke imot eller klager på vedkommende. Andre yrkesgrupper blir utsatt for mer kritikk og må ofte drive et større sololøp enn prestene kan det virke som.

Det har vært [litt debatt rundt veien til preste-tjenesten på Verdidebatt våren 2018](#).

Prestene tar for mye plass

Et annet irritasjonsmoment er "hvor mye plass" prestene tar, og det store prestefokuset eller personfokuset på prest. I menighetsblader, avisannonser og på nettet er det i forbindelse med annonsering av Gudstjenester som skal avholdes som oftest stort fokus på hvem som skal være prest. Det står ofte listet opp f. eks. "Prest: Ola Normann".

Andre som deltar i Gudstjenesten er sjeldent nevnt. Hva med alle de andre som blir "glemt", eller i hvert fall får liten oppmerksomhet og ære?

I en del tilfeller har presten kun en «birolle» i Gudstjenesten som liturg, mens det er andre personer og yrkesgrupper som har hovedansvaret og trekker i de "tyngste" trådene. Det være seg barne- og ungdomsarbeider, menighetspedagog, kateket, diakon, kantor, organist/annen kirkemusiker, klokker, kirketjener, kirkevert og andre "lekfolk". Likevel er det som oftest presten som – ganske så ufortjent – får æren for hele greia.

Jeg liker dårlig inndelingen i kategorier slik som geistlig, lærd og lek/lekfolk. Å sette merkelapper på folk på denne måten er helt unødvendig bruk av maktspråk, arroganse og inndeling i tullele båser. I dagens samfunn har presten utdannelsesmessig lite å fare med i forhold til andre yrkesgrupper og profesjoner. Mange blant oss har vel så mye utdanning og er vel så lærd som en prest.

- Det kan virke som om det har gått **inflasjon i utnevnelser av spesialprester**, f.eks. barne- og ungdomsprester, dialogprester, diakonprester osv.
- Rangering av personer der **noen er mer verdt enn andre**, ikke ulikt et kastesystem. Presten ("de geistlige") er av ukjente årsaker langt hevet over andre i kirka, både andre ansatte (kateketer, diakoner, kantorer osv.) og "grasrota" (menigheten og lekfolket). Prestestanden har gitt seg selv en del privileger og særrettigheter som vanskelig kan begrunnes i Bibelen. Lite minner om Bibelens ord om å ta på seg en tjeners skikkelse. Frivillige og andre ansatte settes til å gjøre "drittjobbene" mens prestestanden tar æren.
- **Profesjonsstrid** mellom ulike yrkesgrupper i kirka tjener ikke saken. Prestene tviholder på sine særrettigheter og fordums makt. F. eks. har ikke vigslende kateketer, diakoner eller kirkemusikere (kantorer) sånt uten videre lov til å forrette nattverd eller dåp (sakramenter). Sett fra mitt ståsted hadde det tjent kirka å slippe til flere yrkesgrupper fullt og helt.
- For mange prester velger ut sine **snevre satsningsområder/grupper**, gjerne seremonier og de eldre. Andre ting bryr deg seg lite om. F. eks. blir ofte barne- og ungdomsarbeidet (trosopplæringen) lidende under dette. Og jeg som trodde at prestene og kirka skulle være for alle generasjoner og livssituasjoner.
- **Maktstrukturene** innenfor kirka gir liten/ingen plass til læren om det virkelige **alminnelige/allmenne prestedømmet**, hvor alle kristne kan anses som prester.
- Hva med **byråkratiet og alle de ansatte**? Har ikke kirkesystemet blitt litt vel stort i forhold til oppslutningen? Kirka har etter mitt syn også en litt vel rigide organisasjonsstruktur med mye byråkrati og lite "action" (handling). Det er mange instanser, utvalg, komiteer, store staber, mange ansatte, konsulenter og saksbehandlere (utredere) som ikke direkte bidrar til kirkas hovedoppgave med å formidle Guds ord (såkalte byråkrater og papirflyttere). "Farsotten" kommunikasjonsrådgivere har også nådd kirka.
- Angående **byråkrati**: Trenges så mange **gallionsfigurer** om vi har pr. dags dato, dvs. **biskoper**? Hva med **alle de ansatte på bispekontorene** med konsulenter for både det ene og det andre? Masse tid benyttes til å **dokumentere og melde inn både det ene og det andre til bispekontorene** i stedet for å få jobbet med praktisk trosformidling.
- **Lite kvalifiserte og lav profesjonalitet** blant enkelte av landets **menighetsråd/sokneråd (og fellesråd)**.
- Det diskuteres framtidig organisering av kirka. I fremtiden kan et mulig scenario bli **en felles arbeidslinje**. Hvis så skjer krysser jeg fingre og tær for at det **ikke** blir de geistlige (prest, prost, biskop) som får styringen! De er i hovedsak IKKE kompetente for slike lederoppgaver. Pr. dags dato er det masse konflikter og problemer som unngås eller "reddes" av fellesrådene og kirkevergene.

Kirkeillustrasjon

- **Manglende kirkedemokrati.** Kirka hevder selv å ha en form for demokrati, men i forbindelse med bispeutnevnelser har vi fått sett hvordan dette virker i praksis. Hva geistligheten og kirkerådet på riksplan mener har mye større betydning enn hva den lokale grasrotten ønsker og mener. Valgordningen i forbindelse med kirkevalgene til menighetsrådene og bispedømmerådene er også høyst spesiell med flere parallelle valg, vanskelig forståelig ordning og rar vekting.
- **Frivillige og frivillighet** er fine ord. I praksis er det ikke alltid så lett å finne alle de frivillige som det snakkes om i festtaler. Frivillige krever også oppfølging!
- Mye **pengesløseri** i kirka! Hvorfor skal hver minste kirke ha sitt eget kirkeorgel? Hadde ikke et elektrisk piano / elektrisk orgel av god kvalitet vært tilstrekkelig? Og trenger man fullt av arbeidskirker og småkirker rundt forbi? Kirkekunst og arkitekttegnede bygg koster også masse penger.
- Kirka vil nok alltid være plaget med **dårlig økonomi**. Det er grunn til å frykte at prestene blir beskyttet mot nedskjæringer til "the bitter end". I stedet er det typisk at eventuelle kutt rammer yrkesgrupper slik som trosopplærere. Det virker som **viktigere for kirka å verne om seremonier og tradisjonelle gudstjenester enn å vinne nye i form av trosopplæring**.
- Mye **krangling i kirka rundt bagateller** (homofile/homofili, sex, hvilken bispekandidat som er best skikket for en stilling etc.) leder oppmerksomheten bort fra det sentrale! Kirkens oppgaver er å forkynne Bibelens budskap og ikke å krangle! Ikke merkelig folk får kirka i vrangstrupen når kirka hele tiden holder på med interne trivielle krangler!
- Mange **"skriftlærde" og "fariseere"** i kirka som påtar seg oppgaven med å dømme andre. Andre blir beskyldt for å drive med vranglære. De hudfletter sine medmennesker for deres synder, mens de er blinde for sin egen synd. Og hvem har sagt at f. eks. synden homofili er så mye større enn utroskap? Og hvorfor er bruk av alkohol så mye verre enn baktalelse av sine medmennesker? Forkynnelse rundt pengebegjær og mammon er det lite plass til, selv om dette hadde vært på sin plass i rike Norge.
- Vi har en kirke bestående av **slitte kirkebygg, statsfinansierte penger og mange ansatte**, men med **få faste og trofaste kirkegjengere** (seremonier ikke medregnet). Kirkene fungerer (delvis) ikke lenger som tiltenkte samlingspunkter og kraftstasjoner for troende. Ekte tro og bekjennelse er det lite av
- Enkelte konservative "fariseere" snakker om **folkekirkens forfall og frafallskirken**. Det tenkes da på kirkas åpning for de homofile, manglende støtte overfor Israel og generelt det enkelte kaller for liberal teologi.
- Kirken har for lite fokus på det enkle og radikale evangeliet den fikk i oppdrag å formidle. Det blir mange avsporinger hvor tradisjoner og riter har blitt vel så viktig som Bibelens og Jesus ord. Det blir til tider **for lite Jesus- og evangeliefokus**.
- **Sang og musikk i kirka** er et kapittel for seg selv. Ofte er kirkemusikk synonymt med kirkeorgel (pipeorgel), trauste salmer og klassisk musikk. En del organister og kantorer er også kunstnertyper som i liten grad klarer å kommunisere musikalsk sett med folk flest. Jeg skulle så gjerne ha sett litt mer moderne sang- og musikkformer (pop/rock) og andre instrumenter i bruk i kirka.
- **Musikken** og sangene i kirka er fremmed for mange. Gamle og trege salmer med vanskelig og gammeldags språk fenger ikke alle lengre! Kan ikke også moderne musikkformer benyttes til å formidle det kristne budskapet? Artister som Bjørn Eidsvåg har enkelte vanskelig for å godkjenne til bruk i kirka, mens salmediktere som levde et utsvevende liv for flere hundre år tilbake i tid aksepteres.
- For min egen del synes jeg **sang og musikk blir for mye vektlagt** (får for mye plass). Muligens tar kirka etter karismatikene og prøver å synge seg inn i en eller annen form for ekstase?
- Den nylig gjennomførte **Gudstjenestereformen** har ikke akkurat bidratt til en revolusjonerende fornying av Gudstjenestene. Reformen er mer av den kosmetiske art (flytting av noen ledd, litt omformuleringer m. m.). Ekte fleksibilitet og modernisering kan man se langt etter.
- **Trosopplæringsreformen** for barn og unge (0-18 år) er en fin satsing i utgangspunktet. Imidlertid har det litt vel mye snakk, byråkrati og litt lite "action". Trosopplæring er noe en kateket, menighetspedagog eller trosopplærer jobber med mens prestestanden og andre ikke interesserer seg eller engasjerer seg i arbeidet utenom i festtaler.
- Det er ofte **en lang prosess å få til større endringer**. Alt må begrunnes grundig, utredes i det vide og brede, diskuteres, stemmes over og harde kamper må utkjempe. Status quo (uendret status) derimot stilles det imidlertid lite spørsmålstegn ved. Er dagens status alltid så perfekt og så samsvar med Guds vilje som enkelte vil ha det til?
- **Den norske kirke (DnK)** har en **gammeldags liturgi** som virker fremmed for en del av dagens mennesker. Mye oppmerksomhet ledes hen mot den gammeldags liturgien og de faste leddene som gjentas i hver Gudstjeneste, noe som igjen medfører at man ikke får med seg budskapet som Gudstjenesten forsøker å formidle. Kanskje kunne liturgien (møteformen, ikke budskapet) ha blitt fornyet og tilpasset dagens samfunn?
- **Form≠innhold**: Enkelte setter likhetstegn mellom **form** (høykirkelig "stiv" liturgi) og **innhold** (selve evangeliet, budskapet). Dette blir rett og slett noe søkt. Formene kan gjøre det vanskelig eller umulig å få kommunisert evangeliet ut til folket. Det må være mulig å tilpasse og **modernisere uttrykksformene uten å gå på kompromiss med (hoved)budskapet**.

Form ≠ Innhold

Form ikke lik innhold

- I kirka er det etter mitt syn **for liten plass til evangeliet og Jesus**, og ofte gjøres **form viktigere enn innholdet**. Gudstjenesteformen på en standard gudstjeneste **treffer ikke mange av dagens mennesker**.
- For mye fokus på å presse alle mulige ting inn på **de vanlige kjedelige søndagsgudstjenestene**. Hva med å tilby andre former for arrangementer enn vanlige stive gudstjenester? Hva med f. eks. å tilby arrangementer på andre dager enn søndag, f. eks. arrangere i større grad dåp på lørdager?
- Kirka virker som om den er mest opptatt av å være en **seremonikirke** (dåp, konfirmasjon, bryllup og begravelse). Seremonier blir prioritert på bekostning av å være en kirke for det moderne menneske som søker det åndelige i dagliglivet (åndelig kraftverk).

- Selv er jeg lite glad i **liturgiske klær** som brukes av prest med venner. Slike klær bidrar til å skape synlig avstand mellom vanlige folk (allmuen) og kirkas ansatte ("de geistlige" med flere). Jeg tenker på klær slik som albe/alba, stola, messehagel, prestesnipp osv. Rent personlig er jeg ikke noen tilhenger av uniformsbruk i det hele tatt.
- Prester og andre kirketilsatte er **alt for lite aktive i nettdebatter og i media** når det pågår diskusjoner rundt **religiøse spørsmål**. De kunne med fordel ha tatt litt mer oppgjør med **galskap som finner sted i Guds navn**. I stedet bruker de tid på:
- Til tider er kirka, og da spesielt enkelte av biskopene, **for politiske**. De blander seg både inn i miljøpolitikk, asylpolitikk, støtter opp rundt kirkeasyl og støtter arbeiderbevegelsen gjennom å holde 1. mai taler. Jeg synes ærlig talt at det er nok å få orden på innenfor kirka (interne kirkeforhold) før de begynner å bruke energi på rikspolitikk. Biskopene kler dårlig rollen som **politiske aktivister**.
- Kirkas forsøk på å være **møtkultur og politisk aktør** kan fort medføre at kirka får mange "åndelige giften" enn å bli utsatt for den frastøtende teologien som har ment noe om: Raus asylpolitikk, restriktiv bioteknologilovgivning, nei til tidlig ultralyd, reservasjonsrett for leger, ambisiøs klima/miljøpolitikk og nei til søndagsåpne butikker. Av og til er det best å ikke blande religion og politikk. Børs og katedral i en salig blanding blir det bare "krig" av. Politisk høyreside har i den senere tid hevdet at vi har en venstrevridd kirke som ikke er for alle.
- Enkelte kaller liberal teologi for åndelig gift. Jeg vil heller ta del i denne "åndelige giften" enn å bli utsatt for den frastøtende teologien som **mørkemennene innenfor konservativ teologi** presenterer. Nå har jeg valgt å framsette en god del kritiske momenter mot kirka. Likevel er det nok kirka jeg i størst grad identifiserer meg med innenfor kristenheten. Det er her jeg er medlem. Det er kun i kirka det er stor nok takhøyde for slike som meg. Det er lov og plass for uenigheter og ulikheter, kritikk og konstruktive diskusjoner. Kirka er også relativt demokratisk oppbygd.
- En utfordring for kirka er **mange passive medlemmer**. For enkelte er kirkemedlemskap og kirke i hovedsak tradisjon og kulturbærer (kulturkristne eller nominelle kristne), altså ikke aktiv deltakelse og tro. Leste et sted at ca. 48 % av medlemmene ikke definerer seg som kristne. Pr. [31.12.2016 hadde kirken 3 750 705 medlemmer](#) eller tilhørende, noe som utgjør 71,5 % av befolkningen.
- Enkelte hever at hvis vi vil ha og beholde en **kirke må vi bruke den**. Imidlertid passer kirka slettes ikke for alle med sin høytidelige og stive liturgi, teologi m. m.

Mer kirkekritikk, hvor det nok blir noen gjentakelser av det som tidligere har blitt nevnt:

- Kirka har vært en **maktinstitusjon** og til tider drevet med mer eller mindre **maktmisbruk og hersketeknikker**. Kirka har vært en del av det mektige **statlige maktapparatet**, de har vært del av den dømmende **øvrigheten**. Kirka har "trødd" på mange.
- Enkelte **maktsyke prester** (psykopater etc., som har misbrukt kristen snillisme) har misbrukt sine stillinger gjennom å helse med andre.
- Kirkesystemet har slettes ikke alltid vært på **de svakestes side**.
- Prester som har **"snakket over hodet"** på sine menigheter og menighetsmedlemmer (høytravende teologi), spesielt i tidligere tider før det menige medlem hadde dagens relativt høye utdannelsesnivå.
- **Falsk prektighet og dobbeltmoral** har blitt praktisert.
- Aktiv **rangering av synder** (store og små), og **subjektive vurderinger av viktigheten til ulike Bibel-vers**.
- Kirka har **nektet enkelte å bli konfirmerte**, noe som var den reneste katastrofen for noen generasjoner siden. Uten å være konfirmert var man ikke "skikkelig voksen" med muligheter for å få seg jobb.
- **Nektet giftemål/kirkelig vielse** for enkelte, spesielt i forbindelse med gjengifting.
- Motstanden mot **kvinnelige prester** har funnet sted fram til dags dato.
- **Homofili** som den store kardinalsypden.
- Kirken – til tider et **mørkt og dystert sted med mange mørkemenn**.
- **Synd, dommedag og helvete forkynnes**, med mål om å skremme folk til omvendelse.
- **Fele, trekkspill, trommer og dans** var lenge bannlyst. Lite plass for det morsomme, lek, moro og humor. Alt kirkelig skulle være så alvorlig.
- Å gå på **kino** var lenge ekstra syndig.
- Unødvendig mye **sensur av sang og musikk**, gjerne relatert til kirkekonsserter.
- Lengre **nulltoleranse mot alkohol**. Å være kristen var synonymt med å være avholdsmann/kvinne, selv om dette neppe er spesielt Bibelsk.
- Enkelte prester var under 2. verdenskrig **nazister eller NS-sympatisører**.
- Kirka kan innimellom bli noe **for politiske**, jf. kirkeasyl, miljøkamp, politiske sympatier i enkelte saker, kirkelige støtteklæringer rettet mot enkeltpersoner som er i en juridisk prosess (f. eks. anklaget for spionasje osv.).
- Den dag i dag mange prester som er **dårlige til å kommunisere** med vanlige folk på en god og grei måte.

Endelig har det også blitt rom for de homofile. På kirkemøtet 30. januar 2017 ble vigselsturgi for likekjønnede par som ønsker å gifte seg i Den norske kirke vedtatt. I debatter etter "homovedtaket" hevdes det blant annet følgende fra den konservative fronten:

- Vranglærene vedtak har blitt fattet, og sannheten har blitt forlatt.
- Den norske kirke er ikke lenger et alternativ for troens folk.
- Kirka har forlatt Jesus og har en lære som bryter med evangeliet.
- Kirka har en splittende vranglære.
- Det er på tide å melde seg ut av og forlate kirka.
- Den norske kirke, apostatkirken (frafallkirken).

Det oppfordres i enkelte miljøer, organisasjoner og frimenigheter til å ikke samarbeide med liberale prester og menigheter. Dette kaller jeg enkelt og greit for dobbeltmoral. Fei for egen dør først! I slike miljøer utenfor kirka har de som oftest nok av uheldige ting som de kan og bør rydde opp i innenfor egne rekker. Det er slettes ikke uvanlig at miljøene preges av: Pengegriskhet, dømming av medkristne, baktalelse, utestenging, maktmisbruk, ser ned på andre som ikke lever likt dem selv, påstår selv at de er svært Bibeltro, har gjerne en hel rekke med menneskelagde bud og regler og de har mer eller mindre tatt "monopol" den den eneste riktige troen.

"Den av dere som er uten synd, kan kaste den første steinen på henne." (Joh. 8, 7)

Selv har jeg fått ekstra lyst (for en gangs skyld) til å forsvare kirken. Jeg er fortsatt en **troende** og ser ingen problemer med å tilhøre kirka. Jeg klarer heller ikke å se at vedtaket er i konflikt med Bibelens budskap. En sneversynt og såkalt **Bibeltro** forkynnelse som ekskluderer homofile og andre marginale grupper kan jeg ikke støtte opp om. Se ellers [egen artikkel \(lenke\)](#) som er den **reneste støtteklæringen** av folkekirken.

Ja til folkekirken! (Jeg ❤️ folkekirken!)

Kristne kategoriseres ofte som enten konservative eller liberale. Jeg håper at det vil bli god plass for de liberale i kirka, gjerne på bekostning av de konservative hvis de ikke kan leve side ved side med de liberale. Det finnes nok av andre kirkesamfunn og organisasjoner for de konservative. **Stort sett er alle andre kristne sammenhenger konservative, så det er bra hvis kirka kan bli en trygg og god havn for ikke-konservative.**

[Tilbake til toppen.](#)

Karismatiske frimenigheter

Hva? Hører jeg noen mene at **deltakelse eller medlemskap i en frimenighet innenfor (ekstrem) karismatisk leir** er det rette for meg? Det overrasker vel ingen når jeg også har kritikk å framsette mot slike organisasjoner? Stikkordsmessig har jeg følgende innvendinger mot disse typene organisasjoner:

- Ofte alt for sterk **personfokusering** rundt en forstander / lederskikkelse, som gjerne har en autoritær lederstil.
- **Udemokratisk** oppbygde organisasjoner med et eldsteråd som sammen med forstander har all makt.
- Det forventes gjerne at medlemmene skal **la seg lede (blindt) av pastor og eldsterådet**. En slik **hyrde- og saueflokkmentalitet** kan ha sine uheldige sider med maktmisbruk osv.
- Trosbevegelsen (og andre ekstremt karismatiske forsamlinger) har hatt en del **ledelsesmessige skandaler**. Det hevdes gjerne at **lederen har sin autoritet fra Gud**, og et strikt **hierarki** og en **autoritær ledelsesstil** utøves. (Ofte blir det nok i praksis en dårlig «miks» av det som kommer fra Gud og lederens personlige meninger/tanker, gjerne spedt ut med litt hersketeknikk og maktmisbruk). En slik måte å lede på kan fort medføre behov for oppgjør, splittelser samt at dype konflikter oppstår.
- Liten plass for **kritisk tenkning** og personer som måtte mene eller tenke noe annet enn menighetens ledelse.
- **Alt (inkludert konflikter) "åndeliggjøres"**.
- **Mye (for mye!) fokus på personlige opplevelser**, den hellige ånd, tungetale, profetier, helbredelser m. m.
- Mange **"oppkomlinger" av noen forkynnere** som slenger ut tullede **profetier** over en lav sko.
- **Ukritisk henting av inspirasjon og import** av "rare" karismatiske bevegelser og strømninger/motefenomener fra USA.
- For lite **misjonsengasjement?**
- Mye **"pengemas"** (masete kollekt-taler) og "krav" om at man gir **tienden** til menigheten. Frelse og velsignelse mot betaling blir forkynt i enkelte sammenhenger.

Den harde sannhet:

Gave («såkorn») til kanalen ≠ Velsignelse, velstand og helbredelse

Gave ikke synonymt med ekstra velsignelse, velstand og helbredelse! VIP-plass i himmelen sikres ikke mot betaling.

(Figur laget til kritisk artikkel mot [TV Visjon Norge](#). Gjelder i like stor grad relatert til andre sammenhenger. Kanalen kan erstattes med menigheten eller forsamlingen.)

- **"Opp-pisking" av stemningen** på (etter)møtene
- "Dyrking" av **Israel**.
- Enkelte av disse miljøene står for en **kristen fundamentalisme** som har mye til felles med islamsk fundamentalisme.
- **"Tvilssomme teologi"** på enkelte punkter. "Riktig" tro eller store nok kollektgaver løser ikke i praksis alle jordiske problemer.
- **Ekstrem karismatikk, herlighetsteologi og/eller trosbevegelse** appellerer ikke til meg og **min tro**.
- Pinsevennene og andre karismatikere vil jeg nesten beskyldes for å ha **"ødelagt den hellige ånd"**. Åndens virke har blitt snevret inn, og det har blitt mye fokus på det overnaturlige inkludert tungetale og åndsdaup. Personlig tror jeg at ALLE KRISTNE har del i den hellige ånd, til og med trauste kirke- og bedehusfolk.
- Til tider for mye fokus på og lengsel etter **vekkelse**. Krampaktig kjemping for å oppleve vekkelse (og fin statistikk for menigheten) gjør at mange avsporinger og rare prioriteringer foretas på bekostning av det sentrale Jesus-budskapet. Diverse strømninger/moter og tvilssomme bevegelser slukes rått i jakten på vekkelse.
- **Ser ned på andre kristne**. Andre kristne (les: barnedøpte) er B- eller C-kristne eller ikke "skikkelige kristne" i det hele tatt.
- **Karismatisk møtestil** som i hvert fall ikke appellerer til meg.
- Noe av det største våset jeg hører er når frimenigheter påstår at de ikke har en fast **liturgi** (en fast måte å gjennomføre gudstjenestene/møtene på). Stort sett foregår hvert møte også innenfor frimenigheter etter en mer eller mindre fastsatt mal med faste ledd/programposter, f. eks. noen bolker med sang, innledning, tale, noen mer eller mindre faste personer framfører tungetale og (langvarige) ettermøter. Det er i praksis ikke alltid den store spontaniteten og impulsiviteten i møtene og møtestilen som de selv tror det er.
- Politisk sett ofte veldig **"høyrevridde"**.
- En del **meningsløse, monotone og repeterende lovsanger med platte tekster** og musikk som gir meg lite eller ingenting. Muligens skal lovsangen være et middel for å oppnå en eller annen form for ekstase som jeg ikke forstår meg på.
- **Mye "amen" og "herlig å være frelst"** utsagn på møter. Frelst fra hva? Her i Norge kan man absolutt ha det bra uten å være kristen!
- Enkelte personer blir **"overåndelige"** med liten eller ingen kontakt med bakken og verden rundt seg (innesluttede miljøer, ghettoer, parallellsamfunn, ekkokammer).
- Noen tar det litt vel bokstavelig ordene om **"i verden, men ikke av verden"** (*Johannes 17*). Innimellom blir dette snudd helt på hodet. Kirken blir av verden (sekularisert, tannløs og isolert), men ikke i verden (ikke tilgjengelig for folk flest med sitt budskap og annerledes verdier).
- **Rasisme og fremmedfrykt** er visstnok helt ok i enkelte kristne miljøer. Forstå det den som kan, kristne som bør være gode medmennesker og vise nestekjærlighet ifølge Bibelen!
- Oss barnedøpte blir gjerne regnet som "mindreverdige kristne". Troens dåp eller **voksendåp** regnes visstnok som mer Bibelsk enn barnedåp.
- I enkelte miljøer er det mye fokus på **det "perfekte" (materialistiske)**. Dyre merkeklær, massiv sminkebruk og fokus på tekniske duppeditter ("gadgets") er et "must" for å passe inn i miljøet. Man må ha en del kapital og være ganske så perfekt ytre sett for å passe inn.
- Slike menigheter er neppe plassen for personer med **psykiske problemer** eller andre alvorlige personlige problemer. Alt skal jo være så perfekt, og psykologer og tilsvarende behandlere (terapi og terapeuter) er ofte ikke særlig aksepterte i slike miljøer. Det er lite rom for fokus på personlige problemer og verdslig legedom. Forkynnelsen om at alt blir ordet bare man tror, ber "riktig" og ber "nok" vil ikke løse alle psykiske eller alvorlige personlige problemer, heller tvert imot!
- Jeg får ofte inntrykk av at **enklere sjeler som ikke er alt for intelligente og/eller lavt-utdannede** er de som passer best inn i slike miljøer. For meg blir forkynnelsen for grunn og ukritiske som ikke appellerer til selvtenkende akademikere.
- Ikke alle forstandere og forkynnere er noe særlig belærte og beleste rent skolemessig. De kan vel mer kalles for **"halvlærte røvere" akademisk sett**. Dessuten har det til tider vært vanlig i slike miljøer å se ned på skolelærte teologer. (Men: Selvsagt kan det finnes gode forkynnere som ikke har mye formell utdannelse.)

- Det kan bli for mye forkynnelse rundt **endetid og dom**.
- **Barnevernsmotstandere** (og motstandere/skeptikere mot en del andre verdslige offentlige myndigheter), **konspirasjonsteorier**, **lite lydøre** for saklig informasjon og motforestillinger, misbruk av **Bibelsitater** og **ensidig skremelsespropaganda** for sitt syn. Ta f. eks. en titt på <http://www.sokelys.com/> for å få et innblikk i en forskrudd tankeverden.
- Jeg er ikke noe særlig glad i **orgelspilling i kirka**. Imidlertid synes jeg heller ikke noe om mye av den platte, innadvendte, repeterende, innholdsløse og meditative **lovsangen** i karismatiske miljøer.
- **Oase** er strengt tatt ikke en karismatisk frimenighet, det er en luthersk økumenisk bevegelse/stiftelse som i stor grad appellerer til den karismatiske fløy innenfor Den norske kirke. Mye av den samme kritikk som kan stilles til ekstrem karismatisk virksomhet kan rettes mot Oase. Etter mitt syn har de alt for mye vektlegging på åndelige opplevelser samt "import" av småtvisomme forkynnere (fra USA m. m.) og forkynnelse til deres sommerstevner.
- Innenfor karismatiske miljøer spesielt har det vært en del saker i den senere tid om **"brente barn"** (kristne som har gått på en smell pga. den karismatiske livsførselen).
- Enkelte menigheter har i de senere år utvist det jeg vil kalle **stormannsgalskap rundt bygging av forsamlingslokaler**. Flotte, romslige og dyre lokaler som "bygges i tro" alt for store, men som skal ha rom for vekst og vekst i medlemsmassen. Det kan være en stor utfordring å få økonomien til å gå rundt i slike prosjekter, og da spesielt hvis profetiene rundt vekkelse og kollekt ikke slår til.
- Stort spillerom for **hyklere, hykleri og dobbeltmoral**: Enkelte ting ("avvik" fra normalen) slås det hardt ned på, andre ting ignoreres. Det blir ofte kraftige reaksjoner (dømming) mot dem som ikke følger flokkens vei/det allment aksepterte. Flokkens eventuelle kollektive feil overses. (Majoriteten mot minoritet.)
- En del karismatiske forkynnerne fra utlandet inviteres innimellom til Norge. Spesielt kommer det en del slike "kjendiser"/profilerte forkynnere fra USA, og en god del av disse vet virkelig å berike seg selv ("næringssvett"). De tar gjerne **hysterisk skyhøye honorarer** (samt reise, kost og losji) og representerer dermed en **meget usunn honorarpraksis**. Lite nøysomhet og forsakelser i misjonens og evangeliets tjeneste med andre ord. Å bruke innsamlede midler på slike selvoppevnte griske "stjerner" i misjonens navn finner jeg svært betenkelig.

Se også min artikkel med tittelen "Ekstrem karismatikk, skeptisk" som delvis omhandler samme tema.

Pinsebevegelsen er ikke død

Men den tradisjonelle pinsebevegelsen var ikke død, selv om det en stund så ut for at den ville dø ut. De nye pinsevennene og pinsemenighetene lever i beste velgående. Nye generasjoner og nye menigheter har dukket opp innenfor pinsebevegelsen.

Alle av dem er ikke nødvendigvis ekstrem-karismatiske. Det som mer preger dem er det jeg anser som en noe utvannet/"innpakket" teologi og et stort fokus på å nå det moderne menneske. Det kan virke som om de er svært opptatt av menighetsvekst, dvs. det kvantitative (antallet nye) er vel så viktig som kvaliteten.

Møtene kan være noe show-pregede og med en nesten-verdslig stil. Alt skal være så urbant og moderne. Høy musikk er ofte også et kjennetegn. Atmosfæren og ånden er av en slik form at man kan begynne å tvile på om Jesus hadde vært bekvem med møteformen. Ofte styres slike menigheter av et autoritært (og egenrådig?) pastorektepar på toppen.

En representant for de nye pinsevennene er Salt-menighetene/kirkene. Om kritikken framsatt ovenfor passer på disse menighetene har jeg ikke nok innsikt i til å kunne bedømme. For meg er Salt-nettverket ganske så ukjent uten at jeg har tilgang på førstehånds informasjon. Se også skriveriene mine om Hillsong (tidligere Intro).

Jeg er kristen i den forstand at jeg tror på treenigheten (Bibelens Gud, Jesus og Den hellige ånd), og jeg vil ikke kirkesystemet eller frimenighetene til livs. Jeg ønsker at det kristne budskapet fortsatt skal bli forkynt utover vårt land. Budskapet i Bibelen står fast, men kanskje er det rom for å tenke i litt nye baner for å få kirka, frimenighetene, bedehusene og annen kristen virksomhet til å gå mer i takt med dagens samfunn? Kanskje er det også rom for dem som tenker litt annerledes enn det som er "standard kristen tenkning"?

[Tilbake til toppen.](#)

Hanne Nabintu Herland og kirken

Ifølge hennes egne utsagn er hun en religionshistoriker og en reflektert kritiker. Selv må jeg si at hennes akademiske bakgrunn ikke akkurat er særlig imponerende ("halvstudert røver"), og jeg oppfatter henne ofte som en noe løs kanon med en politisk-konservativ agenda. Det er mye synsing og personlige subjektive meninger ute og går når hun uttaler seg, som hun prøver å generalisere til å bli objektive sannheter. Hennes utsagn er ikke akkurat akademisk-vitenskapelige.

I enkelte sammenhenger tituleres hun med religionsforsker. Dette må virkelig kunne kalles en noe tvilsom selvtitulering. Det er ikke akkurat seriøs forskning hun driver på med.

Uansett har hun innimellom noen interessant utspill. I forbindelse med hennes åpne ordveksling/brevveksling med biskop Tor B. Jørgensen våren 2015 har hun hatt enkelte interessante betraktninger. Noen sitater som jeg er helt eller delvis enig i er samlet nedenfor:

- "...å sitte i kirkerommet er rett og slett gørr kjedelig."
- "Den politiserte «snille» kirke i Norge har synkende tilslutning."
- "Det er behov for ny vekt på kirkens åndelighet som kan hjelpe oss til å løfte blikket utover det rent politiske."
- "Kirken som åndelig rettleder, ikke politisk klubb"
- "Er Norge blitt et anti-kristent samfunn som mobber de troende til taushet?"
- "Vi (les: Hanne med sine konservative meningsfeller) har altså fått en følelse av at biskopene gjerne snakker om det man vet faller i god jord blant elitene, – gode ting for all del, klima, naturen etc., men tier om de grunnleggende kristne sannheter som irriterer dagens anti-kristne system, tema som nettopp har kraft til å gjenoppvekke interessen for kirkebenken. Nettopp Kirkens åndelighet kan hjelpe mennesker til å løfte blikket utover det rent politiske."

Kilde: http://www.verdidebatt.no/hanne_nabintu/ og <http://www.hannenabintuherland.com/>

Innimellom virker det som om dama går til krig mot alt og alle (Herland mot "røkla"). Det kan virke som om hun liker å male fanden på veggen og at hun er kritisk til det meste i samfunnet og samfunnsutviklingen. I den forbindelse var det en interessant kommentar i avisen Vårt Land:

- Vårt Land: Herland mot røkla, samfunnet en fiende

Selv har jeg mistet litt av respekten for henne da hun kun virker interessert i å høre sin egen stemme og sin versjon av sakene hun tar opp til debatt. Hennes overdrivelser og krisemaksimering kan bli i meste laget.

Hanne Nabintu Herland er igjen i fokus høsten 2017, etter å ha "ertet" på seg det norske vikingmiljøet. Miljøet føler seg misbrukt og lurte av dama.

Noen kritiske punkter rundt det Herland står for:

- Ser **fanden eller spøkelser på høylys dag**. **Overdrivelser og krisemaksimering** benyttes flittig.
- Hun presenterer **alternative sannheter og en alternativ virkelighet**, som mange ikke vil kjenne seg igjen i.
- Hun virker skråsikker på å selv ha funnet **de eneste korrekte svarene** på sakene hun engasjerer seg i. (Noe høy på seg selv og sine teorier/meninger.)
- Det virker som om hun er sterkt påvirket av (kristne) **konspirasjonsteorier**. Hun virker til å tro på at en "elite"/"maktelite" prøver å manipulere og føre oss bak lyset.
- Dama er også til tider sterkt preget av konspirasjonsteorier mot den norske **venstresiden (Arbeiderpartiet m. m.) innenfor politikk**.
- Norge er et bra land å bo i. Likevel "gnåler" dama om at vi trenger et oppgjør med **janteloven og det knugende konsensusstyrranniet** i vårt land. Ifølge henne er dette visstnok et av hovedproblemene vårt land har pr. dags dato.
- Det er visstnok vanskelig å bryte med politisk korrekthet og med rådende oppfatninger. Hun vil ha **mindre jantelov, mer frihet og uten den knugende frykten for det ondsinnede bygdedyret og sladderer**. Hun påstår at **Janteloven og konsensusstyrranniet** (bygdedyrets konsensusstyrranni) er noen av hovedproblemene i Norge i dag.
- Selv om det er en viss grad av sannhet i noen av det hun sier vil jeg heller ha dagens status enn de **høyrevridde alternativer og verdsett (norske verdier)** hun framsetter.
- Ting var visstnok så mye bedre før, f. eks. i vikingtiden: Hun har lansert en TV-serie (Youtube-kanal) med tittelen: "**Fryktløse Nordmenn**", og denne serien blir også sendt via **TV Visjon Norge**. Serien "hyller vikingtid og norsk ekspansjon, åndelig tro og vår storhetstid". Serien har en vel nasjonalistisk vinkling og dyrking av norsk historie.
- **Vikingene blir romantisert**, mens de negative sidene med vikingtiden ikke tillegges nevneverdig vekt. **Nasjonalromantikk** på steroider (jf. **Hylekoret**) kan dyrkingen av kulturen fra vikingtiden muligens kalles. (*Vikingene var blant annet: Pirater, brutale krigere, de plyndret hemningsløst, drepte, blodtørstige volds menn, fryktløse barbarer, ekstrem oppvisning av maskulinitet m. m.*)
- Det norske vikingmiljøet føler seg imidlertid **misbrukt og lurte av Hanne** med hennes vinklinger rundt **herskerfolk-propaganda, høyrevridde fryktretorikk, fremmedfiendtlig, rasistisk og politisk propaganda**.
- Hun proklamerer også en **tillitskrise mot norske media**. Hun hevder at meningsmangfold har blitt en folkefiende som forsøkes strupet, og beskylder enkelte for å bruke politisk korrekt maktretorikk. Ytringsfriheten er visstnok truet av sensur.
- Mediene blir beskyldt for å drive med **mediasensur og desinformasjon**, og de prøver å strype ned **meningsmangfoldet**.
- **Mediene** beskyldes for å være partiske, ikke-objektive og med en skjult agenda (min ordbruk, hun bruker litt andre formuleringer selv). Det kan **ikke akkurat sies at Herland er mer balansert selv**.
- Hun presenterer mer eller mindre en **kristenfundamentalistisk tankegang** og sterkt **høyrevridde tankesett/retorikk**.
- Hun nevner forhold slik som "**dagens knugende politiske-korrekthet**" og "**samtidens intolerante eliter**" som preger tiden vi befinner oss i.
- Eksempel på **artikkel-overskrift fra hennes blogg**: "Medieelitens kronisk ondsinnede forvrenging av budskapet til opposisjonelle illustrerer årelang innsnevring av ytringsretten".
- Det hun formidler skal være "**kjemisk fritt for politisk korrekthet og den politiske sensur som nå i stor grad preger media**."
- Hun skriver selv blant annet følgende om sin **Facebook-side "The Herland Report NORSK"**: "Herland, som er kjent fra media som en fryktløs kritiker av politisk-korrekthet, hevder at våre demokratier er tatt over av en ekstrem-liberal elite som ikke lenger lytter til folket. Vi ønsker å vise flere sider av en sak, og unngå den nåværende ensrettetheten vi lider under i våre sterkt sensurerte mainstream medier." Hun skriver også: "Tenk selvstendig, bryt med Janteloven og likhetstyrranniet."
- Jeg stusser av og til litt på **hvem (hva slags personer) hun velger ut som "sannhetsvitner"** for sine saker og syn.
- Det hun driver med er **alt annet enn vitenskapelig og akademisk**. Masse **synsing, dårlig argumentasjon og subjektive meninger** presenteres som sannhet for hennes disipler.
- Bare dette at hun er **sympatisør med TV Visjon Norge** gjør meg skeptisk.
- Skal være forsiktig med å gå til personangrep, men jeg må innrømme at jeg av og til tenker og lurte på: **Har hun blitt splittet pine gal og sprø?**
- Hun skryter selv av **høye besøks- og seertall** (flere millioner) på "The Herland Report".
- **VG har hatt en kommentar desember 2017 der de delvis går til "motangrep" mot Herland** og hennes disipler.
- Jeg er i høy grad enig i et innlegg på DagensDebat.no hvor det hevdes at **hennes mange utspill ikke bidrar positivt til den offentlige samtalen/debatten**. Hennes småparanoide virkelighetsbilde hvor det er fiender over alt som må trækkes ned og stemples bidrar ikke til en positiv samfunnsutvikling.

Jesusbilde

[Tilbake til toppen.](#)

Angående det konservative bedehusmiljøet

ADVARSEL: For dem som ikke måtte forstå det på egen hånd; Overdrivelser og sarkasme er flittig brukte språklige virkemidler i framstillingen nedenfor:

- Bedehusmiljøet er i hovedsak opptatt av en ting: **SYND!** Hva med nåden og den hellige ånd? Er disse kapitlene visket ut av Bibelen til dem som tilhører det konservative bedehusmiljøet?
- **Bedehusminen!** Det gjelder å se mest mulig trist ut! Kun de som klarer dette er ekte Bedehusgjengere! Enkelte i dette miljøet har visstnok ikke hørt om Guds store nåde!
- **Alt er forbudt!** Mennesket må for all del ikke ha det gøy eller glede seg over å være frelst! Alt skal være tørt og kjedelig! Å leve skal være et ork!
- **All makt til de gamle mannegrisen!** Kvinnen skal for enhver pris undertrykkes. Når jeg ser hvordan Bedehusmiljøet behandler kvinnene tror jeg ikke at vi leser i den samme Bibelen. Jeg klarer i hvert fall ikke å finne støtte i Bibelen for det gammeldagse kvinnesynet Bedehusmiljøet har!
- **Treg og kjedelig form på møtene.** Alt skal være slik som det var for 100 år siden. For i gamle dager var alt så mye bedre! Nye ting er farlige!
- **Djevelen bør visstnok fortsatt i trommene og i den moderne musikken.** Kun sanger som er trege og nesten umulige å synge godtas i Bedehusmiljøet.
- **Enkelte selvoppnevnte "fariseere" og skriftlærde** av typen mannfolk som har hele fasiten over hva som kan tillates og ikke tillates innenfor miljøet. De fungerer ofte som dommere over dem som ikke gjør som de har bestemt. De ser flisen hos sine medmennesker mens de ikke ser bjelken i sitt eget øye.
- **Bedehusmiljøet har funnet den riktige veien!** Metodister, pinsevenner etc. vil gå fortapt! Nåde den av bedehusets "medlemmer" som våger å oppsøke en annen menighet!
- **Mye baktalelse og sladder.** Dette er visstnok ikke synd eller forbudt i Bedehusmiljøet. Mennesker kan via baktalelse bli hudflettet uten at dette gjør noe, men hvis en av "klubbens" medlemmer våger å gå på kino vil han / hun gå fortapt!
- **Noen synder er verre enn andre i Bedehusmiljøet.** Dette å drikke alkohol, sex ekteskap, danse og å la kvinnene få makt er visstnok verre synder enn baktalelse og seksuelle overgrep fra ledere i miljøet. Den aller største synden er fortsatt homofili. Nok en gang begynner jeg å lure på om vi bruker den samme Bibelen...
- Bedehusmiljøet **leser kun de deler av Bibelen som passer for dem.** Den Hellige Ånd er f. eks. helt glemt hos dem i dette miljøet. Selv påstår de å være "Bibeltro", hvor de leser Bibelen objektivt uten å fortolke den.
- **Død over prestasjonskristendommen** med mye forkynnelse rundt synd og dom, ja til **nådeforkynnelsen og kjærligheten** i stedet.
- Hvis **Jesus hadde kommet "en tur på besøk" hadde han nok blitt kastet på dør** pga. hans radikale måte å være på og å omgås mennesker på!
- Mange **menneskeskapte regler og bud** som jeg ikke finner støtte for i min Bibel. Bibelen er visstnok for snill med sitt budskap om nåde, kjærlighet og tilgivelse, og må suppleres med egne menneskelagde regler og bud.
- Det kan være en del **hyklari, hyklere, lurendreiere, kverulanter, psykopater og fariseere** i pietistiske indremisjonsmiljøer.
- Lite rom for det **kreative, humorfylte** og den enkeltes egne **selvstendige tanker**.
- Mye **dømming** av andre, selv om det strengt tatt kun er Gud som kan dømme. Sterke lederskikkelser fordømmer ofte andre.
- Fokus på **satan, djevelen, dommedag, fortapelsen, helvete, regler og synd**.
- **All kritisk tenkning kommer fra djevelen**, noe som selvsagt skremmer folk til å holde kjeft.
- **Moralisme**
- **Griskhet**
- **Fundamentalisme**
- Lite plass til **nestekjærlighet, romslighet og nytenkning**.
- Ofte **trangsynt og foreldet tilnærming til begrepet familie**. A4 kjernefamilie som det eneste godkjente.
- En del **saueflokkmentalitet** der alle følger lederne og/eller massen blindt, i stedet for å være **selvtenkende individer**.
- I slike forsamlinger er det ofte **lav takhøyde**, lite rom for kritisk tenkning og ikke ønskelig med for mange spørsmål. Den som ikke 100 % deler deres selvkonstruerte Bibelsyn og lista med menneskelagde regler passer ikke inn i deres sammenhenger. Bedehusene er sikkert fine koseklubber for dem som passer inn, men samtidig veldig **ekskluderende** mot dem som blir stående (ufrivillig) utenfor.
- Enkelte **konservative kristne er flinke til å ta på seg offerrollen eller martyrollen**. Det høres nesten ut for at de blir forfulgt for sin tro og sine meninger. Imidlertid kan de ikke forvente annet enn å motta kritikk så lenge de bruker all sin makt til å påtvinge sitt snevre syn på alle andre rundt seg. Deres pøbeloppførsel vil helt naturlig møte motstand og har liten sammenheng med Bibelverset "*Alle som vil leve et gudfryktig liv i troen på Kristus Jesus, skal bli forfulgt.*" (2. Tim. 3, 12). Den enkelte kan så gjerne være en konservativ kristen, men jeg sier **nei takk til å bli påtvinget deres syn via deres bøllete pøbeloppførsel for å kunne kalle meg en ekte kristen**.
- Konservativ bedehusmiljøer med deres talsmenn (les: Espen Ottesen og tilsvarende likemenn) "**prakker**" på sine egne forsamlinger og **medlemmer sin snevre fortolkning av Bibelen**. Dette er vel akseptabelt nok. Det som **ikke** er så greit er at de også prøver å **instruere** både kirke og andre kristne personer, organisasjoner og kirkesamfunn utenfor sine egne rekker om hva de anser som rett kristelig livsførsel. Jeg vil ikke bli fortalt av slike snevre mørkemenns-personer hva som er rett og galt!
- Hvem "skjuler" seg bak begrepet "det konservative bedehusmiljøet"? Den første og største organisasjonen jeg tenker på er **Norsk Luthersk Misjonssamband (NLM)**, og jeg kan heller ikke unngå å nevne **Indremisjonsforbundet (ImF)** (tidligere: **Det Vestlandske Indremisjonsforbund**). Enkelte karismatiske miljøer ligger også tett opp mot det samme tankegodset.
- I forbindelse med at kirken har gått inn for kirkelig vigsel av likekjønnede er NLM igjen ute med sine kraftuttrykk. Sentrale ledere har kalt kirken for en "**løgnekirke**". Arrogansen mot andre og troen på selv å ha funnet den eneste riktige vei tar visstnok aldri slutt for NLM. Selv har de vist liten vilje og treghet med å gå i rette med utførte krenkelser og overgrep mot barn og annen maktmisbruk innenfor egen organisasjon. (Dobbeltmoral og rangering av synder, det kan de!)
- Forresten: Utusenom litt ulike uttryksformer er **forskjellen mellom konservative bedehusmiljøer og karismatiske frimenigheter ofte forsvinnende liten**. Nesten to sider av samme sak.
- **Bjørn Eidsvåg** har vært en glimrende norsk "gallionsfigur" for bedehuskritikk. Han har i mange sammenhenger beskrevet sin oppvekst på bedehuset i Sauda, inkludert en god del negative erfaringer han fikk av denne oppveksten.

Jeg er kristen og ønsker fortsatt å være det, men jeg er ikke enig i alt som skjer i regi av Statskirka, Bedehusmiljøet og karismatiske forsamlinger. Det finnes andre måter å leve som kristen på! Selv om Statskirka og Bedehusmiljøet måtte tro det, er det ikke slik at de har monopol på kristendommen og kristen livsførsel! Jeg ønsker å få være meg selv som kristen med mine positive og negative egenskaper, inkludert min kritiske tenkning. Det burde ikke være nødvendig å spille skuespill eller gå med maske for å passe inn. Guds nåde og raushet er stor nok for meg også.

JA TIL KRISTENDOMMEN, MEN NEI TIL REGELKRISTENDOMMEN HVOR DET IKKE ER ROM TIL SELV Å BRUKE HODET!

[Tilbake til toppen.](#)

Rar tenkning i enkelte miljøer, menigheter og bedehus/frimenigheter

- Enkelte forsamlinger fungerer som rene **ghettomiljøer** (les: sekt). Livet leves på den "trygge" innsiden av forsamlingshuset. Alt utenfor er farlig og man er redd for påvirkning utenfra, eller at å "menge" seg med ikke-kristne skal føre til at man selv blir frafallen.
- Enkelte ber om **større frimodighet og vekkelse**. Hva skal man med slike ting når man er skeptisk til alle som ikke tenker likt som man selv tenker? Mange forsamlinger er ikke klar til å ta imot nyfrelste personer fra utsiden som måtte tenke litt annerledes enn de "sosialiserte" (eller hjernevaskede) på innsiden.

- For å få med seg nye mennesker på veien (troens vei til himmelen) må man **gå ut og oppsøke folk**. Til og med i Norge må man **misjonere**. Det er lite realistisk å forvente at folk på egen hånd skal ramle inn dørene til bedehuset/forsamlingshuset.
- Det sies ofte at **barn og unge** er framtiden. Det er vel og bra å satse på barn og ungdom, men også andre grupper er viktige. Alle aldersgrupper og folketyper bør nås med det kristne budskapet, uavhengig av alder og personlighetstype.
- Det bør være **plass for alle** som søker forsamlingen, ikke bare spesielt utvalgte personer, etniske grupper og personlighetstyper.
- Det kan virke som om **pengegriskheten** har tatt mange kristne miljøer. Det begynner å bli vanlig med **inngangspenger** på både enkelte møter og sommerstevner, og disse inngangspengene kommer i tillegg til kollekten. Kristentroen er ikke for hvem som helst lengre (ikke gratis). Man må være bemidlet og tilhøre middelklassen for å kunne passe inn. Stakkers den som er fattig eller i hvert fall sliter litt økonomisk.
- **Egoisme og opportuniste** har fått rikelig med plass og rom blant oss troende.

Fra et [debattinnlegg med kommentarer på DagensDebutt.no](#) rundt "avisen" Norge IDAG har jeg hentet inspirasjon til lista nedenfor. Typiske trekk ved ved kristensjonister / pro-Israelske støttespillere:

1. **Sekulære media** og meningsmotstandere lyver, presenterer falske nyheter eller er ensidige i sin dekning.
2. Den som ikke ensidig støtter dagens **Israel** (den Israelske stat og politikk) er under Guds forbannelse.
3. Eneste politiske syn som er lovlig **ligger langt til høyre** for sentrum.
4. Enkelte personer er **innsatt av selveste Gud**, f. eks. den republikanske USA-presidenten Trump samt diverse "apostler" og "profeter".
5. Kritikk blir tolket som **satans angrep eller forfølgelse** av de "rettroende". Nåde den som kritiserer "Guds utvalgte". Kritikk tåles og aksepteres ikke.
6. **Offerrollen** er god å ha når det stormer som verst.
7. Den eneste **rette vei** er funnet. Andre tar feil hvis de ikke deler synet eller ikke vil innordne seg under de selvopprente "hyrdene" / "mørkemennene".

Lista gjelder i grove trekk både for ekstreme karismatikere og dypt konservative kristne. Både miljøet rundt Norge IDAG og TV Visjon Norge praktiserer denne lista.

[Tilbake til toppen.](#)

Frelsesarmeen og Fretex

Frelsesarmeen (FA) er en organisasjon og et kirkesamfunn som gjør mye bra. Blant annet viser de omsorg for hele mennesket (i rekkefølgen suppe, såpe og frelse) i form av alt sitt humanitære/sosiale arbeid overfor samfunnets "outsidere" osv.

På tross av all "goodwill" forrige punkt gir bevegelsen kan det også overfor denne organisasjonen stilles noen småkritiske kommentarer:

- Frelsesarmeen er offentlig godkjent som et **egget trossamfunn/kirkesamfunn**, og de bør dermed tilby hele spekteret av tilbud og tjenester som andre kristne menigheter tilbyr. Men:
- Det er ikke rom for **dåp og nattverd** i deres lære, selv om Bibelen er ganske så klar på at disse sakramentene skal praktiseres.
- **De påstår selv:** "Frelsesarmeen er en internasjonal evangelisk bevegelse og en del av den universelle kristne kirke. Budskapet bygger på Bibelen." (*The Salvation Army International Mission Statement*). De bygger også på diverse kjente trosbekjennelser. Likevel klarer de å kutte ut sentrale deler av Bibelens budskap rundt dåp og nattverd. En rar prioritering spør du meg. Grunnleggerne Catherine og William Booth sine opprinnelige tanker og ideer er visstnok viktigere enn Bibelens ord.
- En del medlemmer av trossamfunnet velger å **"snylte" på andre menigheter angående dette å få utført dåp og nattverd** for seg og sine.
- Enkelte forsamlinger "jukser" med å avholde **kjærlighetsmåltid**, som kan ses på som nattverd "lite". På samme måte blir **barnevelsignelse** avholdt for delvis å dekke mangelen på dåp innenfor organisasjonen.
- Som pasifist og militærnektet gjør bruk av **uniformer** (soldatuniformer) og benyttelse av diverse **militære begreper** (grader etc.) meg noe utilpasset i møtet med Frelsesarmeen. Deres system for rangordning og autoritær ledelse er jeg generelt skeptisk til.
- Trosmessig er det snakk om en **konservativ bevegelse**. Blant annet på **samlivsfronten** forfektes et tradisjonelt syn som det eneste riktige. Homofile er det lite rom for.
- Frelsesarmeen framstår som en organisasjon som er opptatt av å inkludere og å bry seg om alle, nestekjærlighet og at alle har sin egenverdi. Likevel har de sitt **diskriminerende og negative menneskesyn på de homofile** (LBHTI).
- Det har vært noen "episoder" hvor **artister har trukket seg fra samarbeid med Frelsesarmeen**. Det har vært i forbindelse med julegryteaksjoner (Håp i ei gryte m. m.) og juleplater til inntekt for Frelsesarmeens humanitære arbeid. Enkelte artister har med god grunn ikke ønsket å bli identifisert med armeens transsynte og gammeldage syn på homofile.
- Personlig kunne jeg aldri ha blitt soldat hos armeen. Soldatpakten som må undertegnes er ganske så omfattende med klare føringer til livsførsel. Blant annet må soldatene være **totalavholdende** (tobakk, alkohol og andre rusmidler). De som velger kun å bli tilhørig til Frelsesarmeen har noe "friere tøyler".
- Muligens litt vel mye **detaljstyring fra England** (opphavsland og hovedkvarter) overfor den norske avgreningen av Frelsesarmeen?
- For å bli offiser i armeen må man gå på deres egen **offiserskole**. Å lede et lokalt korps (menighet) er en stor og omfattende oppgave. Det kan muligens **stilles spørsmålstegn med om deres kortvarige offiser-utdanning er tilstrekkelig** til å bli i stand til å dekke alle aspekter rundt korpsledelse.
- Det finnes **"råtne egg"** innenfor deres rekke, til og med på tilhørig-, soldat-, offiser- og (topp)ledernivå. Ikke alltid liv og lære stemmer overens.
- Ellers er det noe rart at en såpass "gammeldags" og **konservativ organisasjon** som Frelsesarmeen har såpass stor **støtte og "goodwill"** i befolkningen.
- Deres syn på **helliggjørelse** har jeg ikke fått satt meg skikkelig inn i.
- Jeg finner deres **økonomiske styring som noe uryddig og hemmeligholdt**. Det er lite muligheter for detaljert innsyn i økonomien og regnskapene for oss vanlig dødelige. Hvordan innsamlede penger/midler benyttes, og ikke minst fordelingen mellom sentral og lokal bruk/fordeling er ikke kjent for folk flest.
- En positiv side med Frelsesarmeen er at de fra dag 1 har **åpning for kvinner i alle verv (likestilling)**.
- **Fretex**, atførings- og bruktkjeden til Frelsesarmeen, kan det også sies to ord om. I utgangspunktet gjør de mye bra, men jeg er noe skeptisk til at de har blitt relativt kommersielle og opptatte av lønnsomhet. Butikker som ikke har kastet mye av seg har blitt lagt ned igjen enkelte steder i landet.

Selv har jeg vært speider i regi av Frelsesarmeen (3. Egersund FA) i min barndoms- og ungdomstid. Utenom dette har deres snevre konservative tilnærming, tynne teologi og bruken av krigsspråk (soldater, offiserer, uniformer, grader osv.) ført til at jeg har holdt meg langt unna bevegelsen.

Frelsesarmeens og spesielt Fretex sitt omdømme kan potensielt få seg en (velfortjent) knekk nå. [Varslingsaken i Fretex startet av Per-Yngve Monsen](#) ender i retten (januar 2019).

Per-Yngve Monsen går til rettssak mot Fretex pga. han mener å ha blitt utsatt for ugyldig/usaklig oppsigelse. Han mener at han mistet jobben som følge av sin varsling om konsernsjefens (påståtte) trakassering av en (tidligere) ansatt. Fretex på sin side sier at en omorganisering gjorde jobben hans overflødig og ikke har sammenheng med varslingen, og han skal ha fått tilbud om annen jobb (lavere type stilling, mindre ansvar). Selve varslersaken tar jeg ingen stilling til.

Uansett utfall av rettsaken kommer det fram kjedelige ting om organisasjonene:

- Kritikkverdig og amatørmessig ledelse og saksbehandling i forbindelse med varslingssaken og en gjennomført omorganisering.
- Omorganiseringer og innsparinger (ubegrunnede?) foretas hvor enkelte mister jobben eller tilbys en dårligere jobb.
- Hvem som har blitt informert om hva, kommunikasjons generelt etc. har neppe gått helt "etter boka" eller gjort på en etisk forsvarlig måte.
- Det virker som om penger og makt styrer, og ikke kristentroen eller fokus på de svake som de ønsker å hjelpe (atføringstiltak).
- Bruk av tvilsomme metoder for å stoppe uønskede diskusjoner og kommunikasjon.
- Ytring av egne meninger og kritikk kan få konsekvenser for arbeidsforholdet, bruk av represalier mot dem som går sine egne veier.
- Det er et stykke mellom liv og lære (teori og praksis) innenfor toppledelsen + styret, hvor f. eks. "vende det andre kinnet til" er noe de ikke har hørt om.
- Lukket ledelse, små muligheter for ekte dialog.
- Organisasjonen ledes med jernhånd av en liten "bande" ledere som ingen tør å si imot.
- Ufin bruk av [hersketeknikker](#) og maktmisbruk.
- Verdigrunnlaget og verdiene til organisasjonen etterleves i liten grad i toppledelsen + styret.
- Kameraderi mellom enkelte i ledelse + styre.
- Diverse tvilsomme valg har blitt foretatt (pengebruk på aksjespekulasjoner, bruk av dyre hoteller til møter, dyre advokater, skatteplanlegging etc.).
- Forsøk på å tie ting i hel, dysse det ned, feie saken under teppet, fryse folk ut, utpressing osv.
- Uproff behandling av hele varslersaken og generelt slett personalpolitikk/personalbehandling.
- Det har blitt brukt masse penger og tid av Fretex sine midler på en dyr og partisk advokatrapport (ikke objektiv) for å renvaske ledelsen og styret.
- Fryktkultur internt.
- Overvåkning av ansatte (ledelsen følger med på private ytringer på sosiale medier m. m.).
- I ledelsen av Fretex kan det se ut for at man har helt mistet gangsynet og fokus på verdigrunnlaget.
- Verdien ydmykhet kan se ut for å være ganske fraværende i toppledelsen.

[Monsens reveleje – bloggen til Per-Yngve Monsen – anbefales lest.](#) Monsen argumenterer på en troverdig måte, så jeg har nok tro på at det er en del ukultur i Frelsesarmeen og Fretex-systemet slik som han påpeker. Et sitat fra et av hans innlegg i sin egen blogg:

- "Jeg har lært å kjenne Frelsesarmeens øverste ledelse som mennesker som ikke vender det annet kinn til. Det er vel ikke i annet enn bønn og overfladiske samtaler at fernissen av ekte kristen atferd kommer til uttrykk."

Etter min mening: Helt typisk at en slik sak rammer en kristen organisasjon, da de er tilnærmet et "paradis" eller "mekka" for slikt. Ofte er det slike steder dårlig med rutiner, regler og prosedyrer når ulike former for overgrep, trakassering, [hersketeknikker](#) eller [andre typer maktmisbruk](#) finner sted. Ellers er det typisk med misforstått kristen snillisme hvor ingen griper inn, da man alltid tror det beste om den anklagede maktpersonen. Det er stor lojalitet mot toppleder og toppledelse nesten uansett hva som skjer.

For all del: Det skjer masse bra på grasrota, og det finnes mye gode folk (frivillige og tilsatte) innenfor Frelsesarmeen og Fretex. Imidlertid kan det virke som om toppledelsen samt styret (sammensetningen) både innenfor Frelsesarmeen og Fretex med fordel kunne ha vært en del bedre, og sannsynligvis med fordel ha vært skiftet ut.

[Tilbake til toppen.](#)

Hillsong Norway

Mai 2017 ble det annonsert at pinsemenighetene i [Intro-nettverket blir en del av Hillsong Church](#). Menighetsnettverket Hillsong har sitt utspring fra Australia, og de har opplevd stor vekst de senere år.

Også mot Hillsong har jeg (selvsagt) noen småskeptiske ankepunkter å komme med:

- De har etter mitt syn **ALT FOR stort fokus på sang og musikk**. Sang og musikk ser ut for å være så i fokus at den tradisjonelle forkynnelsen kommer litt i bakkant.
- Det musikalske **fortrenger rett og slett god gammeldags forkynnelse**. Etter mitt syn er forkynnelsen MYE viktigere enn det musikalske.
- En Hillsong-gudstjeneste minner vel så mye om en **konser**t som en vanlig gudstjeneste. **Underholdning og scenekirke** vektlegges.
- Musikken benyttes for å skape **den rette stemning og en form for massesuggesjon** oppnås.
- **Lovsangsleder** får en vel så framtrede rolle som den forkynner/predikant har.
- **Musikkstilen er noe ensrettet og monoton**. Det er moderne lovsang med innslag fra pop- og rockemusikk. Sangene er polert og fengende, men det innholdsmessige kan diskuteres. Sangene har sin gjenkjennelige "sound".
- Som noen skrev et sted på nettet: Hillsong sin sang/musikk (lovsang) er "**Coldplay på lykkepille**".
- Enkelte har hevdet at Hillsong også står for innslag av **usunn framgangsteologi**.
- Den enkelte lokale menighet har liten makt. Hillsong har en **sentralisert maktstruktur** der ting bestemmes fra toppen.
- **Media**, og da gjerne spesielt NRK, [har omtalt og skrevet lite om Hillsong-konseptet](#), med sine fordeler og ikke minst ulemper og negative sider.
- Hele Hillsong minner litt om en **kommersiell pengemaskin**. Det kommersielle kan fort komme i veien for det ekte budskapet og forkynnelsen.
- Se ellers artikkelen "[Lovsang-skeptiker](#)" som omtaler litt syn på lovsang, noe som i høy grad også "rammer" Hillsong Norway.
- Menighetene prøver å framstå som **hippe, moderne og urbane**, men strengt tatt er det kun snakk om **mørkemannskristendom (konservativ kristendom) i ny innpakning**. Altså: "Same shit, new wrapping" eller på dårlig oversatt norsk: "Samme skitt, ny innpakning".
- Det forventes fra ledelseshold at den enkelte **innordner seg under et lederskap og et hierarki**. Selv er jeg mer tilhenger av å være solokristen enn å bli en indoktrinert del av en usunn og nedbrytende menighetsstruktur hvor den råde maktkamp og hersketeknikker regjerer.
- Menighetene praktiserer **underordning** i både ekteskap og menighetsliv. (Og de hevder at det "Bibelsk".)
- Nettverket ønsker seg i hovedsak **pastorpar** til å lede den enkelte menighet, hvor **mannen er sjefen**. Kvinner er underordnet mannen, og mannen er den reelle og entydige lederen.
- Hillsong er i utgangspunktet en "utenlandsk kjede". Jeg er skeptisk til å bare helt ukritisk importere det de står for her til Norge. **Kulturpåvirkningen og deres verdier** er neppe 100 % compatible med [norsk tenkning](#).
- I en periode har toppsøk ifølge min blogg sin statistikk vært: "**hillsong norge kritikk**" og "**hillsong og vranglære**". Tydeligvis andre enn meg som interesserer seg for temaet.
- Den internasjonale Hillsong Church-bevegelsen blir nøye studert og fulgt med argusøyne av bloggen/nettsiden "[Hillsong Church Watch](#)". Den engelskspråklige nettsiden sitt mål er blant annet: "This blog exists solely to warn people of the dangerous Hillsong Church." Blant annet blir det på "søstersiden" ChurchWatch Central advart mot **Hillsong-kulten**.
- En **seniorpastor i Hillsong London har hatt følgende høyst tvilsomme og diskriminerende uttalelsen**: "Hillsong tells elderly that if they don't like loud music at church, they're selfish and need to get over it." Med ord-for-ord-oversettelse via Google Oversetter (Translate) blir dette: "Hillsong forteller eldre at hvis de ikke liker høy musikk i kirken, er de egoistiske og trenger å komme over det."
- Hillsong er neppe menigheten for **introverte** og personer som ikke liker **høy musikk** (støy). Ikke alle – uavhengig av alder – setter pris på larmen og det ekstremt høye volumet på **lovsangsmusikken**.
- Personlig er jeg ikke så glad i alt for høy musikk, men **litt volum** kan jeg gå med på hvis det er fin musikk. Å høre på kjedelig **Hillsong-musikk/sanger av typen pop-lovsanger er etter mitt syn ikke særlig givende**, og det høres for meg ut til å være en lidelse (straff) jeg helst vil

unggå.

Hovedpastor i Hillsong Norway er Jostein Krogedal. Noen kritiske kommentarer knyttet til hans rolle som talsmann for menighetsnettverket:

- Selv synes jeg han har hatt **noen smårare uttalelser i media og debatter/debattforum**. Han liker blant annet ikke **kristne media sin til tider negative dekning (negativitet)** av kristen virksomhet.
- Det kan virke som om han er **lite interessert i å gi rom og muligheter for saklig debatt og diskusjoner**.
- I DagensDebatt.no skrev han blant annet et [innlegg 25. juli 2017 med tittelen "Tidstyver"](#). I utgangspunktet et OK tema, men jeg er skeptisk til deler av hans vinkling.
- Det virker som om han tar til orde for **et selektivt fokus på kun det som behager ham i media og debatter**. Andre synspunkter og synsvinkler enn dem han er enig i **slipper ikke til i hans verden**.
- Slik **ekkokammer-tenkning** anser jeg som svært betenkelig og uheldig.
- Et lite forbehold: Muligens leser jeg litt vel mye mellom linjene, men så langt har hans [kommunikasjon](#) "skuret" litt.

Mitt inntrykk av Intro før de ble del av Hillsong Norway:

- De la seg på en **ungdommelig, hipp og moderne** profil/stil i sine møter.
- Jeg synes personlig det ble litt for mye fokus på at man skulle være **hipp, kul og vellykket**. Tror ikke menigheten nødvendigvis passer for eller har plass til hvem som helst av problemkasus, personlighetstyper og aldersgrupper.
- I hvert fall i Intro Egersund fikk jeg inntrykk av at det var litt vel mye fokus på **sminke, "kul" bekledning, status og image**.
- På mange måter representerer de en **mørkemannskristendom i fin ny innpakning** (gammel dritt, ny innpakning). F. eks. er de [fortsatt motstandere av homofili](#).
- Litt vel mye **"plukk og velg"-kristendom**. Mye fokus på enkelte Bibelske sannheter mens andre ting ikke er så viktige.

Jeg har vært til stede på noen møter i regi av Intro Egersund for noen år side. Ja, jeg er fullt klar over at punktene ovenfor bygger på mine personlige erfaringer på et noe snevert og foreldet faktagrunnlag.

Forresten er [bloggen "Bygge mennesker" til Sjur Jansen interessant](#). Han skriver om hvordan de første kristne møttes, ikke-hierarki, likestilling og hjemmesamlinger. Det han skriver om møteform blant de første kristne står i grell kontrast til både Hillsong sitt hierarki og de fleste andre menigheter og forsamlinger nevnt i denne artikkelen. Jeg har tidligere [omtalt og lest en av Sjur sine bøker](#).

Noen lenker rundt Hillsong Norway (Norge).

- [Stavanger Aftenblad meninger: Hillsong-menighet diskriminerer homofile til allsang og kul beat \(Asbjørn Rake\)](#)
- [Vårt Land: Kvinner underordner seg i Norges hippeste menigheter](#)
- [Fritanke: Internasjonal halleluja-kirke sprer seg i Norge](#)

[Tilbake til toppen.](#)

Kristen Koalisjon Norge (KKN)

Noen punkter om "folkebevegelsen" KKN:

- Kristen Koalisjon Norge kaller seg selv for en **verdibasert folkebevegelse**. De skal visstnok bygge på **judeo-kristne fundamenter**/arv (kristendommens jødiske røtter).
- De påstår selv at de **taler der andre tier**.
- Noen av deres "kampsaker":
 - Ensidig positivt syn på **Israel** (dyrking), **motstandere mot abort, imot homofile, imot barnevernet** og ser ut til å kalle all konstruktiv kritikk for **forfølgelse** (og nok en gang inntakelse av offerrollen når det stormer litt).
 - De er **tilhengere av TV Visjon Norge** og Jan Hanvold.
 - De ønsker at kristendommen skal ha sentral plass i **Grunnloven**, og de jobber for at **kristendommen skal få gjennomsyre landet vårt**. (Kristendommens utgave av Sharia-lovgivning?)
 - De virker til å være skeptiske til **EU og EØS**.
- Når det gjelder kampen mot **barnevernet skriver de selv at de ønsker å gjeninnføre det biologiske prinsipp i omsorgen** for Norges barn, dvs. noe tilsvarende som [MorFarBarn.no](#) kjemper for. Selv synes jeg at [barnevernet gjør en FANTASTISK god og viktig jobb](#), og jeg har i hvert fall ingen tiltro til at KKN presenterer den objektive sannheten i barnevernssaker. Barns beste er slettet ikke alltid å bo hos sine biologiske foreldre.
- De har **Hans Nielsen Hauge** som et forbilde og mener vel å representere den moderne tids Hans Nielsen Hauges ånd.
- Registrerer at KKN prøver å snu det hele til at det er **venstresiden og avisen Vårt Land (og avisen Dagen) som driver med konspirasjonsteorier**. Det påstås at de fordomsfrie og respektfulle samtaler (de gode samtaler) finner sted via kanaler slik som Norge IDAG og TV Visjon Norge. Trodde først det var ironi eller sarkasme, men må vel innse at de faktisk mener og tror på dette våset (egenkonstruert virkelighet/sannhet).
- Kristen Koalisjon Norge, og da spesielt lederen (Torp), virker til å ha stor tro på (veien til) **seier i Europa og Norge** for det bevegelsen står for. Den **kristen-konservative bevegelsen** snakker om **den kristne reformasjonen og vekkelsen** som de tror på skal finne sted "snart".
- For meg framstår KKN som skikkelig mørkemannskristendom med en svært belærende og dømmende tone. De er dessuten mest opptatt av perifere saker og ikke kjernebudskapet i den kristne troen. De presenterer en [kristentro som jeg ikke kjenner igjen eller tror på](#).
- **Forfølgelseskortet dras!** Ordinære diskusjoner og kritikk av kristen virksomhet kalles for **"den moderne forfølgelse"**. Trosheltene deres kan ikke diskuteres og kritiseres via konstruktiv kritikk, da alt slik kalles for forfølgelse. Patetisk.
- Blant annet er KKN "blodfans" av **TV Visjon Norge**. Det påstås at TV Visjon Norge har utviklet seg til å bli den ledende og eneste reelle konkurrenten til de ordinære og etablerte TV-kanalene (NRK, TV 2 osv.). Brennpunkt sine avsløringer rundt Jan Hanvold ("tilrane" seg personlig rikdom via kanalens virksomhet), grunnleggeren av TV Visjon Norge, blir ignorert, avvist og latterliggjort.
- Bevegelsen kommer med advarsel mot og **varsler krig mot kritikere**. De truer med å eksponere og straffe "den moderne forfølgelse", inkludert kamp mot såkalte tyveri av åndsverk og brudd på opphavsrettslig beskyttelse. Det virker som om de rett og slett er motstandere mot reell ytringsfrihet, sitatrett og den frie og konstruktive debatten.
- Lite kristelig sinnelag presenteres, hvor Bibelens ord (Matteus 5, 39) om å **vende det andre kinnet til** åpenbart er glemt eller gjort ugyldig.
- Selv om jeg anser meg selv som **troende** ser jeg **slettes ikke noe poeng i eller ønske om å støtte det de står for**. Man blir ikke **"mer kristen" av å støtte deres (rare) tankegods**, og man **forfølger heller ikke Gud eller troen** med å ta avstand fra bevegelsen.
- Etter mitt syn er bevegelse slik som KKN med på å **ødelegge den sunne kristentroen med sin uheldige trosutøvelse**.
- Med sin snevre (smale) og fordømmende framtoning, ispedd mørkemannskristendom, moralisme og ekstrem-karismatikk, **framstår ikke KKN som en samlende bevegelse** for landets kristne. Mange vil med stor selvfølgelighet ta avstand fra det bevegelsen står for.
- Sentrale personer i bevegelsen er **Jan-Aage Torp** og **Finn Jarle Sæle**.
 - Jan-Aage Torp:
 - Hva Jan-Aage Torp står for har vi fått godt innblikk i [via hans ordkriger med sin egen sønn og via boken Anders Torp skrev](#).
 - Han har i hvert fall tidligere forfektet en **ekstrem-karismatisk** tro og forkynnelse. Koblinger mot NAR (New Apostolic Reformation).

- Han framstår for meg som en selvutnevnt apostel som hevder å ha enerett på den evige og eneste sannhet.
- Jan-Aage Torp har kommet med noen generaliserende uttalelser der han blant annet har hevdet at kristenfolket har mistet troen på noen av de kristne dagsavisene/mediene (Dagen og Vårt Land). Redningen er visstnok markedsmakta til TV Visjon Norge, Norge I DAG og andre nye aktører. Muligens stemmer dette for ham og hans venner, men det er ikke akkurat hele kristenfolket han har i ryggen og som støtter slike uttalelser for å si det slik.
- Han viser også liten tiltro og tillit til etablerte medier (MainStream Media, MSM).
- Han er imot barnevernet og har diverse konspirasjonsteorier mot denne etaten.
- Det kan virke som om han til tider lever i sin egen alternative virkelighet eller ekkokammer, hvor han og hans disipler har sine særegne forklaringsmodeller og syn på det som skjer i samfunnet og innenfor de kristnes rekke.
- Å gå i debatt med mannen anbefales ikke da dette fort kan gi en legitimeringseffekt av hans religiøse ekstremisme.
- Han utviser en svært umoden og furtende oppførsel mot kritikere.
- Forakt for antikarismatikken (oss troende som ikke støtter ekstrem-karismatisk forkynnelse), og hevder at denne er i ferd med å spille fallitt.
- Han utviser en bøllete og desperat oppførsel mot kritikere. Han driver med sensur hvor kritikk og kritikere blir fjernet, utestengt eller blokkert fra hans offentlige Facebook-profil, og ellers blir kritikk latterliggjort. Han tolererer rett og slett ikke berettiget og konstruktiv kritikk og kritiske spørsmål.
- En “sektarisk” og delvis “lukket” kristendom presenteres, og troen er langt fra “mainstream”. Mange uvesentligheter og avsporinger er i fokus, ispedd ekstrem-karismatikk.
- Mer informasjon: [Jan-Aage Torp – Wikipedia](#).
- Man får også et lite innblikk i hans (rare) tankesett og virkelighetsfortolkning gjennom hans blogg, hans offentlig person Facebook-side samt hans skrivelser (lederens notater) via Kristen Koalisjon Norge (KKN).
- Selv anser jeg hans skrivelser på nettet for **HUMOR**. Han lever i sin egen **snodige fantasiboble**. Til tider er det nesten underholdende – ufrivillig komisk – å lese om hans forvridd virkelighetsbilde.
- Den engelskspråklige nettsiden [Church Watch Central](#) hevder i sin artikkel “Who is Jan-Aage Torp?” følgende: “Jan-Aage Torp is a fraud”.
- Viktig poengtering: Det er ikke personen Torp senior jeg kritiserer. Det er hans mange utspill (meninger og holdninger) i det offentlige rom som er på agendaen for kritikken. Det er ikke netthets jeg driver med.
- Nå har han også indirekte “engasjert” seg i Moon-bevegelsen/sekten – “Den forente familie” – i og med hans deltakelse på “deres” konferanse (Seoul, Sør-Korea) høsten 2018. Arrangøren – Universal Peace Federation International – finansierer turen og deltakelsen. Nok en gang er det hans sykelige (?) vendetta mot barnevernet som “trigger” ham.
- Det har blitt nevnt noen ganger av ham selv at offentlig person-siden til Jan-Aage Torp har flere likere enn statsministeren. Pr. desember 2018 har han ca. 360 855 personer som liker hans side. Dette tallet er ganske høyt, men engasjementet på hans side fra de besøkende er ikke akkurat kjempestort. Få likes på de enkelte innlegg, og egentlig få kommentarer sett opp mot medlemstallet. Stort anser jeg monolog som ikke gir mye engasjement eller dialog.
- Ellers skryter han innimellom fælt av [European Apostolic Leaders \(EAL\)](#), hvor han visstnok er president.
- Han er ganske “flink” med å nyttiggjøre seg av diverse hersketeknikker.
- Finn Jarle Sæle:
 - Sæle vil vel enkelte kalle for en kristen-konservativ “mørkemann”, og han er avisredaktør for ukeavisen Norge I DAG.
 - En urokråke i kristen-Norge? Han har i hvert fall gått “til krig” mot mangt og mange.
 - Finn Jarle Sæle var sjefredaktør i den kristne dagsavisen Dagen, men ble sparket fra denne stillingen tilbake i 1999.
 - Gift med Anita Apeltun Sæle, også en kjent og noe omstridt skikkelse innenfor kristen-Norge.
 - Ukeavisen Norge IDAG framstår for meg som tilnærmet et makkerk av en avis. Etter mitt syn er avisen preget av ubalansert og dårlig/amatørmessig journalistikk og radikaliseret teologi.
 - Mer informasjon: [Finn Jarle Sæle – Wikipedia](#).
- Deres **kristne verdier, Bibeltroskap**, forsøk på å **generalisere kristne/kristentroen**, forsøk på å ta **monopol på den eneste rette tro**, deres **snevre kristendomsforståelse** og **prioriteringer** tar jeg sterk avstand fra.
- Jeg sier nei takk til å være del av deres transsynte verden og verdensbilde.

Jeg har tidligere en gang skrevet følgende om KKN i min artikkel “Ting jeg IKKE tror på”:

Kristen Koalisjon Norge (KKN) har fram til nå (desember 2016) gått under min “radar”. KKN skal visstnok være en verdibasert folkebevegelse ifølge deres nettside: “Vi søker å mobilisere verdibevisste kristne, samt mennesker med lignende verdier, til engasjement for å bygge Norge på kristen tro og etikk.”

Noen sentrale aktører i bevegelsen er Jan-Aage Torp og Finn Jarle Sæle. De er blant annet imot abort og jobber imot barnevernet. De er som forventet opptatt av og uttrykker sin støtte til staten Israel og jødene. De ønsker at kristendommen skal gjennomsyre hele samfunnet, og de kaller mer eller mindre all motstand for forfølgelse. Deres konservative tilnærming får ikke min støtte!

De ser på seg selv som en folkebevegelse, og det virker som om de selv tror på at de presenterer verdier og meninger som kristne flest kan enes om. Dette er enkelt og greit vrøvl sett med mine øyne. Med sin smalsporede konservative tilnærming vil neppe bevegelsen få noen stor, bred og unison oppslutning blant landets kristne miljøer og hos troende flest. Forhåpentligvis forblir de en uvesentlig nisjebevegelse for sine likesinnede med liten grad av maktpåvirkning overfor storsamfunnet.

[Tilbake til toppen.](#)

Den katolske kirke

Min kjennskap til **Den romersk-katolske kirken** er heller begrenset. Likevel har jeg tenkt å sette opp noen kritiske punkter rundt dette kirkesamfunnet nedenfor:

- “Avgudsdyrkingen” av **paven** forstår jeg meg ikke på.
- Dyrking av **helgener** er også fjernt for slike som meg, inkludert dyrkingen av **Jomfru Maria**.
- Tilsynelatende er kirka **stor motstander mot modernisering og andre større endringer**. Muligens angst mot endringer?
- Det er ikke rom for **likestilling**. Damer kan f. eks. ikke bli prester.
- Et veldig **hierarkisk system/strukturer** med masse ledd hvor paven er på toppen. Under paven er det både patriarker, kardinaler, ulike biskoper, ordener osv. **Demokrati** er det lite av.
- For stor **makt til de geistlige**, inkludert prestene.
- De **anerkjenner ikke fullt ut oss andre kristne**. Det er f. eks. ikke greit at en ikke-katolikk deltar i deres **nattverd**.
- Pr. dags dato ønsker ikke den katolske kirke å ha **felles nattverdsfeiring** med protestantiske kirkesamfunn pga. ulike syn på hva nattverden innebærer. Hva som legges i nattverden er noe annerledes enn hos oss protestantisk kristne.
- Visstnok ikke lov til å bruke **oblater under nattverd som er glutenfrie**. (Hvis så skjer er ikke nattverden “gyldige”!)

- **Skriftemål-praksisen** virker rar.
- Gammeldags **etikk, moral og leveregler**. På kollisjonskurs med hvordan folk flest lever sine liv i dag.
- Forkynnelsen rundt **skjærsilden** anser jeg som "rar".
- Prester og ordensfolk (munker, nonner osv.) må leve i **sølibat** (ugifte og i seksuell avholdenhet).
- Den katolske kirken kan til tider virke som å være den reneste **overgriperkirken**. Den ene rystende historien etter den andre har blitt framsatt. Overgrep har blitt begått av mange prestere (geistlige) mot en lang rekke barn, inkludert mot altergutter m. m. Det selvpålagte sølibatet der i gården er tydeligvis lite verdt i praksis. Sakene har i flere tilfeller blitt forsøkt dysset ned.
- Kategorisk nei til bruk av **prevensjon** og konsekvent imot **abort**.
- **Klosterlivet, munkene og nonnene** forstår jeg meg i liten grad på.
- Kirka har hatt en del uheldige saker rundt **overgrep, korrupsjon og andre økonomiske og ledelsesmessige skandaler**.

[Tilbake til toppen.](#)

Hellige bygninger, rom og altere

- Det kan hevdes med rette at dette med **hellige rom, vigslende bygg (kirker, katedraler osv.) og egne gudshus er en avsporing**. I utgangspunktet er det ikke noe spesielt hellig med et kirkerom, det er ikke mer hellig enn et hvilket som helst bygg eller rom.

– Kirken/kirkerommet er ikke mer hellig enn et do (utedo).

- Et vers fra Bibelen: "*Vet dere ikke at dere er Guds tempel, og at Guds Ånd bor i dere?*" (1. Kor. 3,16). Har du Guds Ånd, er du Guds hus/tempel. Vi skal i hovedsak **bygge mennesker, ikke bygninger**.
- Å **vigslende bygninger** kan hevdes å være ukristelig. Gud bor ikke mer i slike bygninger enn andre plasser hvor kristne samles.
- Blant de første kristne og i urmenighetene var **menigheten/kirken menneskene som var tilstede**, ikke bygningene.
- Vi lever ikke etter den gamle pakt. Vi lever etter **den nye pakt**, hvor forhenget i tempelet for lengst er revnet og er borte. Det finnes ikke noen hellighet som er forbeholdt bare spesielt utvalgte hus eller mennesker.
- **Ærefrykt og følelsen av hellighet** i mektige/storslagne rom har ingenting med Gud å gjøre. Det er menneskelige følelser som også kan oppnås i andre typer bygninger.
- **Guds nærvær** er tilgjengelig for **hvem som helst, når som helst og hvor som helst**. Gud bor ikke og er ikke avgrenset av hus bygget av menneskeheider.
- **Bygninger, utsmykking, altere, uttrykksformer osv.** har i en del tilfeller nesten blitt som **avguder og avgudsdyrking for oss**. Virkemidlene har blitt selve målet eller budskapet vårt. Bygninger og andre ytre faktorer har blitt viktigere enn selve menneskene og troen.
- Enkelte behandler alteret og alterringen som noe spesielt hellig, gjerne forbeholdt presten som "tumlingsrom". Hvor kommer den Bibelske deknningen for dette med å gi presten slike særrettigheter/enerettigheter samt at man i det hele tatt behandler **alterringen som noe spesielt hellig**?
- Bygging, utsmykking og vedlikehold av kirkebygg og andre gudshus **koster astronomiske pengesummer**. Disse pengene kunne ha vært anvendt på mye bedre formål.
- En del **kirkekonserter** kunne med fordel ha funnet sted andre steder enn i kirka.
- I et kaldt land som Norge med varierende vær trenger vi selvsagt et **rom/bygg** å møtes i for å feire Gudstjeneste og for å avholde møter. Imidlertid kunne byggene ha vært mye mindre prangende, og med fordel kunne gjerne **andre eksisterende bygg** (skoler, samfunnshus, kulturhus, idrettshaller, grøndehus osv.) ha blitt benyttet i stedet for egne kirkebygg.

[Tilbake til toppen.](#)

Jesus i fokus i stedet for å holde liv i "kristne" tradisjoner

Av og til blir de "kristne" tradisjonene viktigere enn selve Jesus og troen. Fra [Davids liv \(David Åleskjær sin blogg\)](#) har jeg hentet inspirasjon til lista nedenfor over ting som kan VURDERES barbert bort fra vår kristne tradisjon. David kaller det selv et tankeeksperiment (kjettersk sådan). Muligens litt vel drastisk og overdrevet riktignok.

Følgende punkter inngår i [bort med-lista](#):

- **Pave og andre tilsvarende maktpersoner**, f. eks. de maktutøvende gallionsfigurene av noen biskoper. Bort med all kjendisstatus og idoldyrkelse i menigheten! Hva med en flatere organisasjonsstruktur med mer makt til vanlige medlemmer?
- **Åndelige "show" og overdådige sceneshow**.
- Behovet for (egne) **prester**.
- **Liturgiske plagg**.
- **Kirkebygg og bedehus** (fokus på mennesker, ikke bygg).
- Dagens tåpelige **nattverd**. Bør være et **reelt måltid** med noe annet enn en tørr oblat og et medisinglass med vin.
- **"One-man-show"** (enveiskommunikasjon) fra presten eller forstander. Flere (alle) bør få delta i Gudstjenesten.
- **Søndag** som spesielt hellig dag.
- Gjentakende **ritualer** og **fast liturgi**.
- **Prestens ene-rettigheter** til å utføre ting (sakramenter m. m.), f. eks. **dåp**. Hvem som helst kan foreta dåp eller forrette **nattverd**.
- Alle **menneskebud** og enhver form for **loviskhet**.
- **Dømming** av de andre på utsiden.
- Arrangement av **bryllup og begravelser** i kirkelig/kristen regi. Dette er statlige oppgaver og ikke en kirkelig oppgave. Det samme kan sies om **begravelser og kirkegårdsadministrasjon**.

Jeg støtter mye av det han uttaler. På det kirkelige og kristelige området er jeg muligens en aldri så liten anarkist?

En del oppleste og vedtatte [kristne verdier](#) og [sannheter](#) (Bibeltro, bokstavtro) kan med fordel kastes over bord i samme slengen.

Tradisjoner og kultur dyrkes av og til som selvstendige verdier og mål. Det blir viktigere å opprettholde det tradisjonelle enn å nå ut med evangeliet. Historien og tradisjonene får sin egenverdi som er høyere og viktigere enn misjon og det kristne budskapet. Mer av det tradisjonelle vil neppe trekke mer folk til kirkene og forsamlingslokale. Endringer må til!

Hva om vi rett og slett blåste en lang marsj i alt som het tradisjon, nullstilte oss fullstendig, og utelukkende fokuserte på å nå ut med budskapet til den kulturen vi befinner oss i?

Sitat fra innlegg på [Davids liv – David Åleskjær's blogg](#).

[Tilbake til toppen.](#)

Kristne skoler

Det virker nesten som om kristne grunnskoler dukker opp som paddehatter rundt forbi her i vårt land. Selv er jeg dypt skeptisk til slike egne kristne skoler. Også kristne bør være til stede i det offentlige rom og på de vanlige grunnskolene, slik at man kan nå nye mennesker med evangeliet. Å samle seg i egne bobler etter gettoer bidrar ikke akkurat til utbredelsen av kristendommen.

Å være lærer eller elev i vanlig (offentlig) grunnskole bør være malen for kristne. Dette å møte ikke-kristne i hverdagen og "infiltrere" samfunnet rundt oss gir muligheter for både forkynning og trosforsvar (opplæring og praksis), og ikke minst får man innsikt i hvordan verden utenfor bedehuset er og tenker. Å tilbringe sitt liv kun i kristne sammenhenger vil ikke bidra til at den enkelte blir særlig rustet til å kunne få spredt det kristne budskapet til samfunnet og medmenneskene rundt oss.

Også barna av "super-kristne" trenger å bli integrert i det normale storsamfunnet, noe som blir vanskelig når de hopper seg sammen på egne ghetto-skoler for likesinnede.

Kristne grunnskoler, nei fri og bevare meg for dem! Slike ghettoer trengs ikke i det norske samfunn!

[Tilbake til toppen.](#)

Sex

Kristne forsamlinger har ofte vært svært **sexfikserte**, på en negativ måte. Det blir mye snakk om hvor galt det er og framstilles gjerne som den største synd man kan gjøre. Sex har blitt gjort til noe skittent, tabubelagt, syndig og kun en nødvendighet for forplantningens skyld innenfor ekteskapets rammer. Ve den som faller i synd og hopper til sengs uten å være gift. Mennesker framstilles som tikkende ikke-styrbare bomber som hopper til sengs med hvem som helst etter å ha kommet i snakk med en av det motsatte kjønn (eller eget kjønn for den saks skyld hvis man er lesbisk/homofil).

Det er heller ikke maken til hva slags straffedom **onani, masturbasjon og selvtilfredsstillelse på det seksuelle området** kan medføre. Våre iboende drifter gis ingen plass i enkelte kristne miljøer. Troen skal visstnok være i stand til å oppheve naturlovene.

Det er etter mitt syn ok at kristne forsamlinger blir en aldri så liten motpol til storsamfunnets sexifisering. Imidlertid må det da være måte på dømming og nedsnakking av en fin gudeskapt ting som sex og seksualitet. Greit nok at det kan være gunstig at sex finner sted innenfor trygge rammer og ikke som one-night stands (engangsligg), men det må da være mulig å få et litt mer nyansert og balansert syn på tingene enn kun å gjøre det til noe som er helt fy-fy.

Av og til lurer jeg på om pornoindustrien eller kristen virksomhet er verst? Kristen virksomhet har bidratt til å gjøre sex til noe skittent og til dels ekkelt, noe som kun er nødvendig for å lage barn. Kvinner ses på som individer som leder og frister menn inn i synd og fristelse. En god del kristne påstår med Bibelen i hånda at boka forbyr eller umuliggjør likestilling, noe som virkelig er kreativ og fantasifull fortolkning av boka.

Et eksempel på kristnes rare syn på sex henter jeg fra boka til Stephan Christiansen (1996) "Ny standard for en ny generasjon":

"Alt du trenger å vite om sex er dette: Sky det som pesten til den dagen du er gift [...] Det er like greit å innse det med en gang. Så lenge du ikke er gift, så er ikke sex noe for deg! [...] Som gutt skal du se for deg at det står skrevet det samme på jenta som på høyspentledningen: Berøring livsfarlig. Med andre ord: Hold fingrene av fatet."

(Sitat hentet fra Internett. Jeg har ikke lest boka, men jeg forutsetter at sitatet er korrekt gjengitt fra boka.)

Boka er riktignok 20 år gammel nå, men mye tyder på at noe av den samme grunnholdningen lever den dag i dag i mange kristne miljøer.

Den moderne nettsiden «GuttogJente.no» formidler også et tvilsomt syn på sex, der en del tips og råd er "politisk korrekte" innenfor en kristen setting, men hvor rådene neppe er i samsvar med medisinvitenskapen og/eller psykologien.

[Tilbake til toppen.](#)

Humanisme og Human-Etisk Forbund (HEF)

- **Human-Etisk Forbund (HEF)** er en "liten" og "marginal" gruppe som innimellom **lager masse støy i forhold til sin "lave" oppslutning**. Ifølge egne nettsider har de over 88.000 medlemmer. (Til sammenlikning hadde Den Norske Kirke 3 750 705 medlemmer eller tilhørige på slutten av år 2016.)
- Deres "oppdrag" er blant annet å presentere **religionskritikk når religion bidrar til å diskriminere eller å undertrykke (maktmisbruk)**.
- HEF som **livssynsorganisasjon** fører stadig en krig mot **trosorganisasjoner/religiøse organisasjoner** som tror på en gud.
- Humanisme framstår som et eget frittstående **livssyn**. Vitenskapen har sin plass i deres tro, mens gud ikke er en del av deres verden. Mennesket står i sentrum.
- HEF sitt livssyn er **alt annet enn verdinøytralt**.
- Begreper som de selv bruker om sin "tro" er "**livssynshumanisme**" eller "**sekulær humanisme**". Det blir vel ikke helt feil å kalle de **ateister** heller.
- De hevder innimellom å representere et **livssynsnøytralt alternativ**. Etter mitt syn er det de presenterer alt annet enn nøytralt med sin massive motstand mot at det finnes noen gud eller noe annet overnaturlig.
- Selv om de tror at kristendom bare er tom overtro har de fått helt **angst og fobi mot alt kristent og kristenmannsblod**. Hva skader det med en sang med kristent innhold eller en skolegudstjeneste når de likevel ikke tror på budskapet?
- De skal **vise respekt for andre menneskers livssynsvalg**, selv om de ikke selv tror på noen guder. Denne **respekten uteblir** innimellom i deres argumentasjon.
- De påstår å kjempe for **religionsfrihet**, men den sterke antipatien de har mot religion ødelegger for frie religionsvalg. Uten å få høre ordet er det ikke mulig å ta et aktivt valg for eller imot en tro, f. eks. kristendommen.
- Det kan virke som om HEF prøver å ta monopol på innholdet i **humanisme-begrepet**. HEF kjører en intens og aktiv krig mot kristendommen og kristne uttrykksformer begrunnet i humanisme, selv om **humanisme i seg selv slettes ikke trenger å stå i et motsetningsforhold med kristen tro**. Det finnes faktisk en egen retning for kristen humanisme.

- Å få til en helt **livssynsøytral religionsundervisning** i skolen anser jeg som en utopi og umulighet (verden er subjektiv og ladet, en helt objektiv nøytral gjengivelse er umulig).
- HEF sin sterke tro på **vitenskapen og det gode i mennesket** klarer jeg ikke å dele. Både vitenskapen og mennesket feiler for ofte til at jeg klarer å dele entusiasmen deres. Deres (over)tro på vitenskap, nøytralitet og mennesket er vel så sterk som den sterkeste religiøse troen. De påstår at "Mennesker er frie, bevisste og ansvarlige".
- Selvsagt respekterer jeg deres eksistens, men enkelte av deres medlemmer blir litt **vel militante og negative i sine utsagn**. Det må være lov for andre å ikke dele deres syn uten å bli hudflettet for dette.
- Jeg synes deres **redsel** for skolegudstjenester og religion i skolen og ellers i samfunnet er litt vel overdreven. **Litt for mye gammel bitterhet** mot kirka og andre kristne organisasjoner preger argumentasjonen.
- Ingen tar skade av en skolegudstjeneste eller to. **Presentasjon av den kristne kulturarven** og dette **å bli kjent med trossamfunn og kirke i nærmiljøet** bør være lovlig innenfor skolens rammer (KRLE-faget).
- Bare for å få det sagt: Jeg er selvsagt **IKKE tilhenger av at elever stilles på store trossmessige valg innenfor skoletiden**. Å skremme med helvetet for dem som ikke tar et aktivt trosvalg bør absolutt ikke finne sted innenfor skolens rammer.
- Innimellom irriterer deres **dårlige oppfinnsomhet** meg. De har **"stjålet" kristne seremonier og gjort dem ikke-kristne**. De tilbyr blant annet "Humanistisk konfirmasjon", en nesten blåkopi av kirka sin konfirmasjon hvor Gud har blitt kastet ut. Kunne de ikke i stedet ha funnet på noe kreativt og nytt selv?
- For å si litt imot meg selv: **Levi Fragell** har jeg til tider sansen for. Han tar opp mange interessante temaer innenfor religiøse overtramp.
- En lillebror til HEF er **Humanistforbundet** med sine ca. 3.000 medlemmer. Her er siste nytt at de åpner opp for medlemmer med religiøs tilhørighet. De er altså ikke-ateistiske humanister.

Jeg støtter sitatet til David Åleskjær i hans blogg: **«Det finnes ikke noe som heter livssynsøytralt. Det finnes bare livssynsåpent eller totalitært.»**

[Tilbake til toppen.](#)

Islam og andre religioner

Islam: Kunnskapsnivået mitt om Islam og Allah er heller moderat. Skal være forsiktig med å være for bastant i mine uttalelser rundt denne religionen. Men:

- Som **kristen tror jeg selvsagt ikke på den muslimske troen, Koranen, Allah og Muhammed**.
- Islam og den muslimske læren presenteres innimellom som **fredens religion**. Mon tro om dette stemmer helt med virkeligheten?
- Enkelte kaller **Islam for sverdets (krigens) religion**. Kristendommen kalles av de samme menneskene for kjærlighetens religion. Dette er en kraftig forenkling, men muligens er det også litt sannhet i det sett ut fra nåtid?
- Så vidt jeg forstår finnes det **masse vold og krig** nevnt i både Koranen og beslektede skrifter. Islam kan i praksis oppleves som en svært **voldelig/krigens religion**.
- Profeten **Muhammed** var også en **krigsmann**.
- Det finnes mange **fredelige muslimer**, men det finnes også det motsatte (f. eks. IS-sympatisører).
- Enkelte **ekstreme islamister** (Mulla Krekar, Ubaydullah Hussain m. m.) som har kommet til Norge har beklageligvis **ødelagt ryktet til vanlige fredelige muslimer**. På samme måte har enkelte terroraksjoner (selvmords- og bombeaksjoner) i utlandet heller ikke styrket muslimenes rykte. De få ødelegger som kjent for de mange.
- Innføring av **Sharialov** er IKKE noe jeg ønsker meg i Norge eller i andre europeiske/vestlige land.
- At **karikaturtegninger av den islamske profeten Muhammed** skal medføre fare for livet (Fatwa, dødsdom) til den/de ansvarlige for tegningene kan ikke aksepteres. Muslimerne kan oppfatte tegningene som blasfemi og gudsbespottelse, men det gir dem likevel ikke noen rett til å selv å straffe andre mennesker med døden til følge.
- Bruk av **nikab, burka og hijab** klarer å provosere enkelte nordmenn.
- Enkelte muslimers **manglende respekt og toleranse overfor oss "vantrø"** oppfatter jeg som et relativt stort problem.
- Enkelte **muslimers forfølgelse og undertrykking av kristne** og andre ikke-muslimske religiøse grupper kan på ingen måte aksepteres.
- **Æresdrap og blodhevn** kan ikke tolereres. (Mer kultur enn selve religionen Islam.)
- **Menneskerettighetene og likestillingen** står svakt i enkelte muslimske miljøer.

Andre verdensreligioner som **buddhisme, hinduisme** etc. kunne også ha vært omtalt. Imidlertid faller dette utenfor mitt kunnskapsnivå og interessefelt. Ulike sekter kunne også ha vært omtalt.

[Tilbake til toppen.](#)

Nei til kristent hemmelighetskremmeri, lukkede og ekskluderende miljøer

Kristne aktiviteter bør i utgangspunktet være åpne for alle i aktuell målgruppe. Alle bør som hovedregel inkluderes. Å holde enkelte på utsiden, ekskludere og sortere mennesker, er ikke i god kristen ånd.

Type losjer og ordener:

- Personlig mener jeg at lukkede miljøer av typen **losjer, eksklusive klubber, ordener, frimurere** osv. ikke bør støttes av kristne.
- Kristne organisasjoner/menigheter **bør ikke ta imot økonomiske midler eller drive med andre former for samarbeid** med slike lukkede miljøer, da dette vil bidra til å **legitimere virksomheten**.
- **Lukkede miljøer** basert på invitasjon, kun utvalgelse av personer som er "gode nok" til å bli medlemmer og masse **hemmelighetskremmeri** synes jeg ligger langt unna Bibelens idealer.
- **Kameraderi** (medlemmene støtter hverandre i tykt og tynt på bekostning av ikke-medlemmer) innenfor slike miljøer liker jeg heller ikke.
- Noen påberoper seg til og med **Guds navn**, selv om de driver med ikke-kristen seleksjon av personer.
- **Eksempler** på organisasjoner: Lions, Rotary, Round Table, Zonta, Odd Fellow Ordenen, RebeccaLogene, Maria-ordenen, Frimurerlosjen (Den Norske Frimurerorden) osv.
- Jeg er selv oppvokst med at mine foreldre skulle på "losjen", men dette var en litt annen form for losje som jeg ikke reagerer på. De var nemlig medlemmer i **IOGT** (godtemplarlosjen/godtemplarordenen), en totalavholdsbevegelse. IOGT er åpne for alle som ikke bruker rusmidler.

Vebjørn Selbekk, sjefredaktør i Dagen, [har skrevet et innlegg](#) med tittelen: "Prester bør ikke være frimurere". Jeg er helt enig i hans konklusjon og det meste han ellers skriver om temaet.

Prester/pastorer og kirke/forsamlinger/menigheter bør IKKE ha noen nære koblinger mot frimurere og/eller eksklusive losjer.

Frimurerne representerer et gammeldags system for elitisme hvor kun menn og kun samfunnseliten kan bli invitert. Det er snakk om lukkede brorskap med hemmelighold hvor også kvasi-religiøse ritualer finner sted. Koblingen mellom slik virksomhet og kristen tro er problematisk, da det mer framstår som noe okkult enn som noe kristent.

Andre forsamlinger og miljøer:

- Det finnes også andre **ekskluderende miljøer/lukkede miljøer**. F. eks. har jeg hørt om både **kvinneforeninger, Bibelgrupper og hus-fellesskap/cellegrupper** som er svært tilbakeholdne for å åpne opp for nye medlemmer.
- Enkelte forsamlinger og menigheter kan også være svært så **“klikkede”** (klikker). Det er ikke gitt at hvem som helst kan bli inkludert i miljøet.
- Noen steder er **enkelte familier og personer mer verdt enn andre**, ikke ulikt et kastesystem.
- I sin tid skrev jeg en del kritiske kommentarer om **Misjonshuset i Egersund** (PDF-fil) rundt disse temaene m. m.

[Tilbake til toppen.](#)

Israel og jødene

Hoveddelen av teksten er nå flyttet til en [egen selvstendig artikkel her i bloggen \(lenke\)](#).

Israel: Selv er jeg sterk motstander mot antisemittisme mot jøder, men jeg trenger ikke som troende å være en konservativ kristenfundamentalist eller kristensionist. Jeg kan ikke for enhver pris støtte den sekulære staten Israel i tykt og tynt. Også palestinere bør behandles som verdifulle mennesker og være et misjonsmål for oss kristne. Mye som blir gjort i Israel er neppe Guds vilje, og det fortjener ikke kristnes blankotillatelse eller legitimering.

Israel patriotisme

Synet på Israel er ikke – og bør ikke være – en viktig sak eller spørsmål innenfor de kristnes rekker. Israel-saken er til syvende og sist en perifer og uvesentlig sak innenfor troen for oss her i Norge.

Ensidig og ukritisk støtte av Israel (og jødene) kan jeg ikke stå inne for, hvor staten Israel dyrkes som en egen gud!

Les mer: blogg.brr.no: Israel og jødene

[Tilbake til toppen.](#)

Nei til religion, ja til evangeliet

Ja takk til evangeliets kraft og Jesus-troen, nei takk til alle former for religion.

Usunne sider med religion:

- **Religion dreper og ødelegger!** Nei takk til religion, ja takk til evangeliet!
- En del **krig og elendighet** som inntreffer i vår verden begrunnes med **religion** (eller mistolkning/misbruk av religion).
- Fritt gjengitt etter Karl Marx: **“Religion er opium for folket”**. Dette kan jeg i hovedsak si meg enig i. Imidlertid vil jeg fort føye til: **Gi dem Kristus og evangeliet i stedet for død religion.**
- Henrik Johan Ibsen sitt kjente sitat “Tar De **livsløgner** fra et gjennomsnittsmenneske, så tar De lykken fra ham med det samme” fra Vildanden kan også overføres til religion. Enkelte benytter “falsk” religionen som et **halmstrå til å holde seg fast i** på veien gjennom livet. Å “punkttere” religionen kan gi vedkommende store personlige problemer og livskrise.
- Religion er menneskers forsøk på å nå opp til Gud i form av **lovskhet, leveregler, menneskebud og dømming av andre mennesker**.
- Evangeliet er Guds forsøk på å komme ned til menneskene, jf. Jesus sitt **frelsesverk og nådebudskapet**. **Tro** er alt som skal til.
- Det er ikke bra at evangeliet og Jesus-troen/kristendommen ofte blir hovedsaklig forbundet med **moralisme, religiøse bud, streng etikk, lover, menneskeregl**er og trauste **tradisjoner/ritualer**. Det er ikke dette som er ekte kristentro eller det sentrale i evangeliet. Frelsen og nåden er så mye viktigere!
- Religion kan fungere som et **åk eller tvangstrøye** over livet. Man blir **ufrie og hemmet, mister glede og livslyst**.
- Kan fungere som et **hinder for naturlig omgang** med andre mennesker.
- **En evig konflikt med seg selv** kan oppstå. Man dras mellom egen personlighet og urealistiske ytre forventninger.

- Man må prøve å **innfri andres forventninger**. Dette kan bidra til at man **“mister seg selv”** i og med at man ikke får lov til å være seg selv med sin personlighet (må opptre med maske). Ofte klarer ikke alle å leve opp til forventningene fra seg selv, ledelsen, medmennesker eller fra “Gud”.
- Religion kan medføre **selvopptatthet eller lavt selvbilde**, og i andre tilfeller **psykiske problemer**.
- **Masse leveregler og menneskebud** må etterleves. Andre har betydelig kontroll over det enkelte medlems adferd (indoktrinering). Sanksjoner mot dem som ikke lever opp til reglene.
- Selektiv **Bibeltroskap**.
- Gjerne en **sterk autoritær ledelse** som ikke kan motsies.
- Usunn religion kan medføre **“brente barn”**.
- Det kan bli et motsetningsforhold mellom **Jesus og evangeliet** kontra **kristendom, religion og tradisjoner**.
- **Alle som tror kan bli en Jesus-troende discippel**. I Guds plan og frelse er det plass for oss ikke-perfekte, normale, tvilende og snublende mennesker. Man trenger ikke å leve et “prektig” liv etter strenge regler for å kunne være en troende på evangeliet om Jesus.
- **Unngå å oppsøke religion, ta imot evangeliet i stedet!**

Inspirasjon til denne tematikken har blitt hentet fra [“Davids liv | David Åleskjærs blogg”](#).

Bibelen

[Tilbake til toppen.](#)

Kristen begrepsbruk

En del begreper som blir benyttet i kristne kretser med den største selvfølgelighet sliter jeg med å forholde meg til. Jeg klarer ikke helt å identifisere meg med og forstå meg på begrepenes tillagte innhold. Noen aktuelle begreper:

† Frelst † Frimodighet † Vekkelse † Helvete † Dommedag og endetid † Åndsøpt † Nådegaver † Tungetale † Nattverd † Sakramenter † Halleluja † Forfølgelse † Forbønn som maktmiddel og hersketeknikk † Helbredelse † Bibeltro † Predikantstemme † Åndeliggjøring av alt † Diverse “grunnsannheter”.

Se ellers [egen artikkel rundt dette temaet](#) for mer detaljer.

[Tilbake til toppen.](#)

Annet

Min skepsis mot KrF er allerede utførlig behandlet i [bloggartikkelen “Fortsatt skeptisk til KrF”](#). “Kristen” TV kanalen TV Visjon Norge er heller ikke min venn og jeg er dypt skeptisk mot en del av [den karismatiske forkynnelsen](#). Se ellers opprinnelig nettside – <http://protest.brr.no/> – angående “andre ting” og artikkelen [“Ja, jeg er en kritisk kristen!”](#) her i bloggen. Av nyere artikler (sommeren 2016) innenfor kategori protest kristendom kan jeg blant annet nevne: [“De ‘frafalne’ og ‘brente’ kristne”](#) og [“Ting jeg IKKE tror på”](#).

For noen år siden hadde jeg et leserinnlegg i [lokalavisa](#) om [kirka mens jeg ennå bodde i Eigersund](#). Innlegget stod på trykk 16. september 2002 i avisa Dalane Tidende (lokalavis i regionen Dalane, Sør-Rogaland) med tittelen: [“Kirka – en plass for spesielt utvalgte?”](#) ([lenke til skannet kopi av innlegget](#)). I innlegget var jeg blant annet opptatt av vanskelig menighetsråd, [kirkeorge](#) som uegnet instrument (kirkeorgel som torturens instrument),

kjedelig og stiv liturgi og at fornyelse av uttrykksformene på gudstjenestene ønskes. I grove trekk kan jeg vel den dag i dag stå inne for det jeg da skrev. Den gjennomførte “gudstjenestereformen” har heller IKKE bidratt til store forbedringer.

Fra et innlegg på DagensDebatt.no henter jeg følgende sitat som jeg sier meg svært enig i: «...vi trenger å utvikle flere sunne og livskraftige menigheter som formidler budskapet klart og tydelig, samtidig som de våger å tenke nytt i måten dette gjøres på.» Sagt med mine egne ord: **Det grunnleggende budskapet står fast, men uttrykksformene kan og bør endres** og tilpasses til den tiden vi lever i. Hvis ikke tilpasninger gjøres vil det sannsynligvis etter hvert bli ganske så glissent i våre kristne forsamlinger når det gjelder møtedeltakere og medlemmer.

På den annen side kan kristne forsamlinger bli for showpregede og oppleves som **rene scenekirker**. Hvis uttrykksform blir det viktigste og innholdet underordnet er ikke dette heller særlig bra for utviklingen. Bibelens budskap bør ha en sentral plass uavhengig av innpakning (møteform og uttrykksmåter). Kristen virksomhet må ikke ende opp med kun å bli overflattisk enveiskommunikasjon av kultur og underholdning. Det må også være rom for de alvorlige temaene, ekte trosutøvelse og trosopplæring.

Det misbrukte begrepet avkristning av Norge: Jeg er møkka lei av begrepet **avkristning av Norge**. Det er alt for lett å skylde på enkelte politiske partier, muslimene eller liberale kristne for at kristentroens plass i samfunnet er på vikende front. Sannheten er heller at vi kristne har blitt “daffe” med å fungere som lys og salt i våre omgivelser. Vi “gjemmer oss” på bedehusene, kirkene og forsamlingshusene og stønner og sier huff om den fæle verdenen på utsiden, i stedet for å gå ut og misjonere for våre naboer og medmennesker. Fremmed kristen terminologi, mange menneskeskaptelveregler/bud samt krav om “bibeltro” livsførsel fungerer heller ikke særlig bra for å trekke til seg nye troende.

Med vår dømmende og «prektige» livsførsel:

“Vi norske kristne avkristner Norge daglig. Men vi innrømmer det ikke.” (Rune Edvardsen, daglig leder i Troens Bevis, fra DagensDebatt.no)

Kristendommen har i mange århundrer vært en sentral del av vår **kultur og historie**. Det kristne budskapet burde dermed ha vært av allmenn interesse for det norske folk. Beklageligvis er vel neppe engasjementet så stort i praksis. Tro har blitt en privatsak som det snakkes lite om.

Jeg har liten eller ingen respekt og tillit til dem som hevder å være **“Bibeltro” og/eller “rettroende”**, og som gjerne også dømmer andre for å ikke være kristne nok. Bibelen må tolkes og kan ikke leses objektivt bokstav for bokstav uten fortolkning ut fra vår forståelsesramme (kultur, historie, språk, personlige forhold etc.).

Skapelsen: Jeg tror ikke nødvendigvis at vi skal tolke skapelseshistorien i Bibelen bokstavelig med at alt ble skapt i løpet av seks dager (1 Mos 1). Etter mitt syn kan skapelsesberetningen i Bibelen godt være en symbolsk fortalt (billedlig/metaforisk) fortelling uten at dette ødelegger for min gudstro og Bibelens troverdighet.

I enkelte kristne miljøer har ikke **likestillingen** mellom kjønnene kommet særlig langt. Enkelte steder i kristen regi ligger enda det dårlig begrunnede “Kvinner skal tie i forsamlinger”-spøkelse og lurer. Veien er lang for full likestilling innen kristen-Norge. Ikke alle verv og forkynnende/ledende funksjoner kan innehas av kvinner. Lederverv med “åndelig læreansvar” er gjerne forbeholdt menn. Den Bibelske begrunnelsen for å ikke slippe kvinner til er etter mitt syn syltynn. (Man leser Bibelen slik fanden gjør det, helt ut av sin sammenheng.)

Enkelte miljøer: Grusomme **overgrep** begått av sentrale menn i lederposisjoner i kristne sammenhenger blir dysset ned og kommer ikke fram i offentlighetens lys. Slike menn må på bekostning av ofrene av ukjente årsaker for enhver pris forsvares.

Forfølgelse: I enkelte menighetssammenhenger vil en slik nettside som denne bli tolket som “forfølgelse”. All konstruktiv kritikk og spørrende spørsmål av typen “hvorfor” tolkes av noen kristne som forfølgelse. Man er satans sendebud og motarbeider kristentroen ved å stille spørsmål I stedet ønskes det at man er en dum sau som frivillig lar seg lede av hyrden (pastoren eller tilsvarende).

Maktmisbruk: Mange saker om maktmisbruk, hersketeknikker (herskeskikker) om “brente kristne”/“brente barn” har i 2016 kommet til overflaten. Selvsagt tar jeg sterkt avstand mot slikt misbruk av Guds navn. Enkelte psykopater, narsissister og personer som lider av psykopati finnes også innenfor de kristnes rekker, og pga. “god kristen” snillisme blir ofte slike personer stoppet alt for seint.

Kristne sammenhenger bør fungere som en kraftstasjon eller kraftsenter hvor man kan hente påfyll og inspirasjon. Den enkelte bør kunne komme slik som vedkommende er med sine styrker og svakheter, og det bør ikke være behov for å dra på seg en “vellykket-maske”. Beklageligvis kan enkelte kristne miljøer virke helt motsatt. Man **blir tappet for krefter og energi**, og det er **ikke “lov” til å være åpne og ærlige om sine problemer i livet**. Det perfekte dyrkes og svakheter undertrykkes.

Om enn slettes ikke en Bibelsk tekst liker jeg følgende sitat fra diktet “Du må ikke sove” av Arnulf Øverland (1936):

“Du må ikke tåle så inderlig vel den urett som ikke rammer deg selv!”

Dømming av andre som ikke rettroende eller kristne nok synes til å være en sentral “hobby/interesse” for en god del kristne. Ofte blir det en veldig polarisering mellom “oss” på innsiden og “dem” på utsiden. Alt for mange ganger har kristne med Bibelen i hånden dømt andre til død og pine pga. avvikende syn i enkeltsaker. Majoritetene har gått til angrep på minoritetene pga. småting. Ofte har det blitt hevdet at ditt og datt står helt klart i Bibelen, og at man er Bibeltro og handler på vegne av Gud når man går til “angrep” på og trækker på uskyldige ofre og svake grupper. Slik urett er kristne lite verdig.

Enkelte kristne har klokkeetro på at det finnes en fellesliste med verdier, kristne verdier, som alle kristne kan enes om. Støtt og stadig hører man snakk om at de **“kristne verdiene”** må vernes for enhver pris. Denne troen på at alle kristne er en ensartet og homogen gruppe deler jeg ikke.

I yngre år, hovedsakelig under studietiden og rett etterpå, prøvde jeg å være medlem av noen **bibelgrupper** og jeg deltok også på et **Alpha-kurs**. Dette gikk vel mindre bra hvis jeg skal si det selv! Mine “medlemskap” ble heller kortvarige. Ofte ble det svært ensporede diskusjoner og tilnærmet unison enighet om hva som var **den universelle og eneste sannhet** i slike settinger. Det var lite rom for **tvil** (veksling mellom tro og tvil), **ærlighet** og **kritiske diskusjoner** rundt troen og fortolkningen av Bibelen. Det var lite plass for kritiske fritenkere som meg.

I stedet for Bibel- og bønnegrupper hadde det muligens vært bedre med en **Bibel- og bannegruppe**. Ja, jeg skrev BANNEGRUPPE. I stedet for ferdigtygde og udiskutable svar på alt kan det innimellom være vel så naturlig å være litt sint, klagende og kritisk til troen (og Gud).

Inndeling av kristne: Kristne settes gjerne i “båser” av andre med-kristne. **Konservative kristne** kontra **liberale kristne**, hvor enkeltsaker slik som homofili avgjør om man tilhører den ene eller den andre båsen. En annen måte å dele kristne inn i er **høykirkelighet/sakramentalisme** eller **lavkirkelighet/anti-sakramentalisme**, jf. Davids blogg. For de høykirkelige er nattverd og dåp en nødvendig del av frelsen, mens for de lavkirkelige er nattverd og dåp mer symbolske handlinger. Uansett pleier slike inndelinger av kristne i lag eller båser som oftest bli brukt som et **maktmiddel** eller **hersketeknikk** for å kunne slå med Bibelen i hodet på meningsmotstanderne. Klassifiseringer og inndelinger samlar ikke akkurat de kristne.

Misjon: Norge har vært et stolt land når det gjelder misjon og utsendelse av misjonærer. Misjonering er fint og bra med god Bibelsk dekning, men medaljens baksida har vært forhold slik som: Til tider litt for stor kulturpåvirkning/samfunnsnivåpåvirkning av de land/samfunn som har blitt oppsøkt som

misjonsmål. Vestlige verdier har blitt "påtvunget" enkelte samfunn på bekostning av deres tradisjonelle verdier. Konflikter har oppstått mellom etablerte verdier og misjonærenes medbrakte verdier. Enkelte misjonærer har utvist stor grad av rasisme og nedlatende syn på misjonslandenes verdier.

Som et indirekte resultat/konsekvens av **pinsekarismatisk forkynnelse/misjon** og menigheter i Afrika har svært negative bieffekter oppstått nå i de senere år: Barn utstøtes pga. de anklages for hekseri. Det er forbud mot homofile i enkelte land, men enkelte steder er det og fare for angrep, forfølgelse og drap på homofile. Démoner, demonbesettelse og demonutdrivelser finner også sted. Mottakeligheten for religiøs påvirkning er stor i Afrika, men hvor også negative effekter kan oppstå.

Enn så lenge har jeg ikke laget en egen inndeling for å omtale **Kristent Nettverk / Kristent Fellesskap**. Også dette nettverket kunne ha vært verdt litt flere ord enn pr. dags dato her i bloggen. Jeg har skrevet litt om fellesskapet eller nettverket i artikkelen "De "frafalne" og "brente" kristne". Min hovedkritikk er skepsisen rundt: Alle kristne må finne sin plass i en menighet og underordne seg et et lederskap. Denne underordningstanken liker jeg heller dårlig. Også lite rom for likestilling.

Enkelte oppfatter nok kristendommen som en "**pekefingerreligion**". Denne opplevelsen kan jeg godt forstå. Enkelte kristne er svært kjappe til å dømme og å sette andre i bås.

Jeg er skeptisk til "**Mindfulness**" i kristen regi. Det er litt for mye fra **New Age** i teknikkene. Jeg har vel heller ikke sansen for **yoga**, og poenget med **retreat** i kristen regi forstå jeg overhodet ikke hensikten med.

Engleskolen: Som kristen tror jeg på engler og åndsmakter/åndskamp, men jeg kan ikke støtte opp rundt det **Soulspring** driver med. (*Soulspring = Den tidligere engleskolen, drives av Prinsesse Märtha Louise og Elisabeth Nordeng*). Deres sterke fokus på engler, kommunikasjonen med de døde og å gjøre dette til et kommersielt levebrød er tvilsomt i samsvar med den kristne tro.

ENKELTE begravellesbyråer og deres praksis: Utnytter sørgende på det groveste, skor seg på andres ulykke, tenker alt for mye på egen profitt, tar seg til rettes, alt for høyt prisnivå, overselger og tilbyr mange unødvendige tilleggsprodukter. Deres ekstremt kommersielle fokus ødelegger til tider verdigheten rundt en begravelse, for stort business- og salgsfokus. Noen begravellesbyråer minner mest om utkrøpne parasitter og blodsugere. Det innholdsmessige kan også kritiseres i enkelte tilfeller, hvor det som presenteres er alt annet enn kristent i sin form og heller mer går i retningen av New Age og andre uønskede tilnærminger.

Noe fornuftig kunne nok ha vært sagt her om **Martin Luther**, reformasjonens "far". Hans kamp for å avskaffe avlatshandelen og kritikken mot datidens pavemakt var nok høyst berettiget. Det er også fint og flott at han var en av bidragsyterne til at Bibelen og forkynnelsen ble oversatt til folkespråk. Imidlertid hadde han også en del kritikkverdige sider, f. eks. hans hat mot jøder (antisemittisme), hekser, bønder og funksjonshemmede.

Hvis ikke annet fører fram velger enkelte kristne å framsette **tvilsomme konspirasjonsteorier**. Alle virkemidler tas i bruk i kampen for å oppnå noe Sharia-liknende, men med kristent fortegn. Forhåpentligvis er gruppen med "sprø kristne" for liten til i noen stor grad få lov til å prege vår politikk.

Språkbruken i kristne sammenhenger er et kapittel for seg selv. Bruk av Kanaans språk, kristenspråk og internsjargong. Terminologien og språket/**kommunikasjonen** er ganske så fremmed og uforståelig for dem som ikke er indoktrinert av miljøet over lang tid.

Troende er dumme: Forskning viser at **troende/religiøse mennesker i gjennomsnitt er mindre intelligente enn ikke-troende/ateister**. Troende tenker ikke så mye selv, da de drives av instinkter og lar seg ukritisk lede. Muligens er det også en egen mennesketype som i hovedsak havner inn i religiøs virksomhet.

Alt det rare og ekstreme som finner sted i Guds og kristendommens navn er ødeleggende for alle med en "normal" tro (kristentro). Mye av det tvilsomme som skjer gagnar ikke Bibelens sak, og man oppnår kun at mange sekulære/ikke-troende får et rart og skeptisk syn på kristen trosutøvelse. Kristne får et dårlig og tvilsomt rykte pga. de få som ødelegger for de mange troende. Av og til kan menigheten virke mer nedbrytende enn oppbyggende, og i enkelte tilfeller er det bare **sunt med en splittelse** i stedet for å stå sammen i en tvilsomme og nedbrytende åndelig enhet.

Ytrings- og religionsfriheten og **vår kristne arv** (jf. **Grunnloven** m. m.) er sentrale **verdier/verdigrunnlag i Norge**, men det er da måter på hvordan dette blir utnyttet av enkelte. At enkelte ekstremkristne også fort inntar offerrollen og påberoper seg forfølgelse for berettiget kritikk har jeg heller liten sans for.

Mye galskap har funnet sted i kristendommens navn, hvor blant annet følgende kan nevnes:

- Den **voldelige kristningen** av Norge på slutten av vikingtiden.
- **Voldelige korstog** i middelalderen mot ikke-kristne land og landområder er det liten grunn til å være stolt av sett med dagens briller.
- Personer som ble **lyst i bann** i kirka i tidligere tider.
- Enkelte personer har i tidligere tider blitt **nektet konfirmasjon og nattverd**.
- Diverse former for **overgrep og maktmisbruk på misjonsmarka**.
- Dagens **maktmisbruk og hersketeknikker** i enkelte menigheter.

Bekymringsfulle "tegn" i tiden:

- Det er en **generell åndelig taushet** blant folk flest. **Lite snakk om tro** i det offentlige rom.
- Samtidig er det en **liten gruppe med høyrøstede kristne** som forfekter sitt syn i offentligheten. De framstår som om de har **monopol på sannheten**, selv om det de presenterer ofte er en usunn/uønsket teologi. Eksempel: **TV Visjon Norge**.
- Den marginale gruppa med **høyrøstede kristne representerer ikke oss kristne flest**.
- Mange **sliter med å kalle seg kristne** da de ikke lever opp til **idealene til de "superkristne"**.
- **Populisme, nasjonalisme** og **polarisering** får fotfeste blant kristne.
- **Kunnskapsløsheten** blant folk flest rundt tro og religion kan se ut for å være sterkt voksende.

Inspirasjonskilde til lista ovenfor: **Bergens Tidende debatt: Skaper større avstand mellom folk og kirke (Helge Simonnes)**

Andre artikler i samme sjanger som denne artikkelen er **tilgjengelig i kategori protest kristendom** her i bloggen.

Se artikkelen "Min tro" for å finne litt tanker rundt hva jeg oppfatter som den rette tro og trosutøvelse.

[Tilbake til toppen.](#)

Lenker

Lenker til noen utvalgte artikler fra kategoriarkivet protest kristendom her i min blogg, blogg.brr.no:

- [Protest mot enkelte former for kristendom \(Konservativ kristendom? NEI takk!\)](#)
- [Sekt og sekterisme](#)
- [Tar sterkt avstand fra MorFarBarn.no!](#)
- [Åndelig Vær Varsom-plakat for Kristen-Norge \(om boka "En Gud for de mange", Helge Simonnes\)](#)
- [Kirkemusikk og kirkeorge!](#)
- [Lovsang-skeptiker](#)
- [Ting jeg IKKE tror på](#)
- [De "frafalne" og "brente" kristne](#)
- [Kristenkritikk](#)
- [Nei til TV Visjon Norge](#)
- [Kritisk kristen](#)
- [Konservativ kristendom, nei takk!](#)
- [Ekstrem karismatikk, skeptisk](#)
- [Fortsatt skeptisk til KrF og Kristne politiske partier, nei takk!](#)
- [Bibeltro](#)
- [En kritisk kristen](#)
- [Kristendom: Lei av menneskelagde regler](#)
- [Fra gamebloggen: Ja, jeg er en kritisk kristen!](#)
- [Djevelen bor ikke i musikken](#)
- [Kristen begrepsbruk](#)

"Protest mot enkelte former for kristendom". Enda flere artikler er tilgjengelig i [kategoriarkivet protest kristendom](#).

Noen nye artikler våren 2017-sommeren 2018 innenfor protest kristendom:

- [Ingen introverte i himmelen](#)
- [Kristne må stå sammen uansett – eller?](#)
- [Kristentroen blir ødelagt av uheldig trosutøvelse](#)
- [Megakirker – hvorfor velger mange disse?](#)
- [Kirkelige helligdager som fridager, ja takk!](#)
- [Uklar og tåpelig kristen begrepsbruk](#)
- [Trenger man menigheten?](#)
- [Vekkelse](#)
- [Israel og jødene](#)
- [Skammer vi oss over evangeliet?](#)
- [Guds straffedom, dommedag og endetid](#)
- [Bruken av hersketeknikker i kristne sammenhenger](#)
- [Hvordan kan kristne stemme FrP?](#)
- [Småskeptisk til Hillsong Norway](#)
- [Konspirasjonsteorier i kristen regi](#)
- [Forsvarstale for barnevernet](#)
- [Tror ikke på samme Gud som de konservative kristne](#)
- [Kristne stjeler som ravner!](#)
- [Troende er dumme](#)
- [Sekt og sekterisme](#)
- [Kristne verdier – et ullent og tvetydig begrep](#)
- [Avkristning av Norge](#)

[Tilbake til toppen](#)

Del dette:

Lik dette:

Laster...